

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок Ч. 10. П. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Кошто: П. К. О. Львів 504.000.
Банку Чеських Лейон.
Прага „Діло“.
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою). 5.00 зол.
Чвертьрічно 15.00
Піврічно 30.00
Річно 60.00
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ.
ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ 6-НИ „ДІЛО“ В ОБЕМІ 10-15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Розмова між Шушнігом і Гітлером.

Австрійський канцлер Шушніг відвідав у товаристві міністра закордонних справ Шміта, канцлера Гітлера у Берхтесгаден. Шушніг виїхав з Відня несподівано.

НЕ ДІЙШЛО ДО ПОРОЗУМІННЯ МІЖ ГІТЛЕРОМ І ШУШНІГОМ.

Райтер подає з Берліна: У дипломатичних колах твердять, що канцлер Австрії та Німеччини не дійшли до порозуміння у всіх справах, що їх вони торкнулись у Берхтесгаден, але є надія, що небагом дійдуть до повного порозуміння.

ІНІЦІАТИВА МУСОЛІНІЯ?

Бритійські міродатні чинники твердять, що це Мусоліні намовив Шушніга поїхати до

Берхтесгаден. Гітлер — мовляв — не був вдоволений вислідами австро-німецького договору з 11. лютого 1937, хотів його виповісти. Тому, що це ослабить вісь Рим-Берлін, Мусоліні порадив Шушнігові особисто порозумітися з Гітлером у справі того договору.

КУДИ ВИХАВ РІБЕНТРОП?

В берлінських урядових колах заперечують поголоску, що Рібентроп після нарад у Берхтесгаден виїхав до Риму; на длі він вернувся до Берліна.

Ця поголоска мабуть походить відтіля, що австрійська жандармерія обсадила була залізничний шлях, що лунить Німеччину з Австрією; певно переїздила туди якась важна особа.

Сензаційні постанови нового румунського уряду.

Румунська рада міністрів, що збиралася під проводом короля, ухвалила:

- 1) Утворити комісію, що має опрацювати проєкт нової конституції;
- 2) Поручити інституті адміністративних наук опрацювати законопроект про організацію локальної адміністрації;
- 3) Під загрозою кар заборонити державним урядовим участь в якійнебудь політичній діяльності;
- 4) Патріарх і синод рум. автокефальної церкви звільняють вірних від присяги у всіх справах непередбачених законом та забороняють священникам відбирати таку присягу. (Йде тут про присягу послушності проводові політичних організацій);
- 5) Завісити закон про державну службу і неусувальність урядовців;
- 6) Завісити автономію університетів;
- 7) Унеможливити пресі публікувати шкідливі вістки та перевести контролю фінансових засобів усіх видавництв;
- 8) Наказати всім урядам скоро полагодувати всі справи;
- 10) Тимчасом не обсаджувати необсаджених урядів.

ПРОЄКТ НОВОЇ РУМУНСЬКОЇ КОНСТИТУЦІЇ.

В середу повстане в Букарешті „королівська рада“, що має опрацювати проєкт нової конституції. Король мабуть дістане дуже широкі компетенції. Парламент, зложений з двох палат, буде зорганізований на корпоративних за-

садах. Частина сенаторів буде іменувати король, решту сенаторів та послів — професійні об'єднання: третину різництво, третину інші діялки господарства, а третину військові професії. Уряд буде відповідати перед королем і парламентом.

МАСОВІ АРЕШТУВАННЯ У ЧЕРНІВЦЯХ.

Жандармерія і військо оточили в Чернівцях будинок, в якому є бюро християнсько-народної партії, перевели ревізію, відбрали зброю членам партії, опісля групами по 20-30 відправили їх до касарень жандармерії.

Також у поодиноких частинах міста арештувала поліція чимало осіб. Число арештованих сягає кілька соток. Акція проти християнсько-народної партії триває далі.

ПОЛКОВНИКИ — ПРЕФЕКТАМИ.

Уряд позвільнював усіх префектів, іменує на їхнє місце старшин, адебільша полковників. Тимчасові громадські ради, що їх іменував уряд Гоги, порозуміваю, іменуючи на їхнє місце по містах нові ради, зложені здебільша зі старшин резерви, по селах — ради зложені з трьох людей, незаняжованих у партійному житті.

НОВІ ПРЕФЕКТИ НА БУКОВИНІ.

Префектом Чернівців замінували полк. Теодореску, Кімполонгу — полк. Константінеску, Радівець — полк. Лавренчу, Сторожниця — полк. Йонеску, Сучава — полк. Апо-столеану.

Совітський шарже д'аффер Бутенко в Будапешті?

Віродостойні особи, які приїхали вчора з Будапешту, оповідають, що совітський шарже д'аффер з Букарешту Бутенко виїхав до сто-

лиці Мадярищини. Він мабуть утік перед агентами ГПУ.

Завзяті бої в Китаю.

Зловж залізничного шляху Люнган ідуть тепер найбільші бої від початку китайсько-японської війни. Японці оточили коло шляху Пекін—Ганкав понад 20.000 китайців і відтіяли їх відворот на південь. Китайці втратили понад 2.000 вбитих і ранених.

Великі колонії японських військ дійшли до ріки Гоанго на північ від Пуков. Інші японські відділи заатакували 15.000 китайців, що боронять Танцін у провінції Гонан.

ЯПОНСЬКА ВІДПОВІДЬ У СПРАВІ МОРСЬКИХ ЗБРОЄНЬ.

Райтер повідомляє: Бритійський воєз ді-

став японську ноту у справі морських зброєнь, але ще дотепер її не простудіював. У цій справі він порозуміється з Францією, Америкою, Німеччиною та СССР, бо ті держави підписали у Лондоні морський договір.

БАНДИТИ ВБИЛИ МІСІОНАРЯ.

Коло Гуанен, на південь від Манджурії, наїхала тіла американського католицького місіонера Деннована, якого схопили бандити.

Йорданська щедрівка має бути доходом для Рідної Школи. Львів, Сикстуська 46

ПІНИСТА
ПАСТА
ДО ЗУБІВ

АЛЬБОЕ

Змінити виборчу ординацію!

Львів, 14. лютого 1938

Зід першого дня видачі нової виборчої ординації було відомо, що це експеримент, який не має перед собою ніякої іншої будучини, крім — розчарування для її прихильників. Від першого дня відириття жаденції неспівного сойму було відомо, що цей сойм є тільки живим і наданим доказом, що треба змінити виборчу ординацію, з якої він зродився. І хоч виборча ординація стала нерозлучною частиною державного устрою та політичної системи, яка існує і обов'язує, проте навіть ППС, яка раніш вважала конституцію та виборчу ординацію в одне, зривувала своє становище настільки, що промовчує вже потребу зривувати конституційний закон, зате на першому місці ставить необхідність змінити виборчу ординацію до сойму і сенату, на другому — змінити самоуправні закони та самоуправну практику. Для нас, українців, черговість тих справ ще інша: для нас безперечно важливішою є самоуправа від центральних законодавчих установ, позбавлених у післятравневих часах того цитомого значіння, що його зберіг парламентаріам західних демократичних держав. А проте ревізія соймової виборчої ординації є так само одним із найперших українських політичних постулатів. І не грає тут ніякої ролі той факт, що при бойкоті останніх виборів волею польського опозицію та частиною українського громадянства — УНДО у тих виборах взяло активну участь, заклучило з урядом виборчий компроміс і перевело розмірно поважну скількість своїх парламентарних заступників, серед яких є також одиниці з найвищими кваліфікаціями. Всеодно наше засадниче становище до нової виборчої ординації було і залишилось незмінне: це різко й безкомпромово становище негативне.

Інаше й бути не може. Цілком неможливо погодитись на те, щоб увесь виборчий акт — віддана голосу громадянством — був формальністю без ніякого практичного значіння, бо вся раніша процедура з „вибором“ кандидата — фактично, ба навіть і формально (бо на чолі самоуправи, з якою зв'язані попередні виборчі зібрання, стоїть державна адміністрація) — залежить від політики державної адміністрації та зокрема від доброї волі і охоти кожнокласних правителів. Виключена річ, щоб можна погодитись з принципом, на якому побудована нинішня виборча ординація, а саме, що вибори переставляють бути суперництвом ідеологічних та суспільно-політичних течій, а стають фінцією боротьби осіб, більш або менше приємних для режиму. До чого веде така „аполітичність“ виборів — цього найкращим доказом є „аполітичність“ сойм, який не є ані представництвом старців і професій, як цього хоче корпоративний парламентарний устрій Італії, ані представниц-

двом пануючої монопартії, як цього хоче парламент Німеччини чи Сометів, які еманують існуючих політичних груп держави, або зразку демократичних держав. У висліді маємо на германському польському союзу повне фіаско т. зв. національних і станових груп, нездобних до ніякої творчої праці та позбавлених всякого впливу на хід парламентарних нарад, не кажучи вже про якийнебудь вплив на хід державних справ, маємо крім того народних ріжних політичних класів (ОЗОН, демократичний клуб), які теж не мають ні свого ясного обличчя, ні політичного значення, маємо там арешті такий хаос, який іскриво відбивається в останній афері докола ген. Желіговського.

Вся ця ситуація настільки ясна, що буквально кожний день побільшує оскільки людей у Польщі, переконаних у тому, що виборча ординація до союму і сенату мусить бути зміненна. І коли ОЗОН-ові закладали вже надто го досько, що це табор, який не рахується з настроями мас польського громадянства та не порушує найважливіших болячок дня, плаваючи по облаках алястичних теорій, тоді й чимий ді-яч ОЗОН-у заговорили про потребу зміни ординації. Бо сьогодні в цілій Польщі, без огляду на ріжні національні, віросповідні та партійно-політичні — супроти існуючої виборчої ординації існує один фронт! І хто до цього фронту не належить, той тратить просто легітимність — говорити мовою, зрозумілою для „сірої людини“.

Щоб ініціатива в акції за зміною виборчої ординації була в руках людей нинішнього режиму — посол Дух, колишній воєвода, член ОЗОН-у, зголосив на руки маршала союму кон-кретний проект нової виборчої ординації. Але туди його аголосо — мерщій відкликав. Кажуть, що на таку зміну вплинули розмови, які ми переші з керівними чинниками союму, сенату й уряду, які ніби не є проти зміни ординації, але не хотять з цією справою надто квап-тись, щоб уже тепер всієї уваги союму не положи-ти зміною виборчої ординації. На нашу скром-ну думку такий аргумент абсолютно нестійкий, бо колиб цей сойм зайнявся цією справою та дійсно перевів її, то це булаб достаточна ре-компенсація за всі довершені й недовершені інш-діла цього союму! Зате більше промовляє до пе-реконаних інший аргумент, що ми його вчитали в одній польській газеті: „Досить довгого часу (іронізує собі той часопис) треба було п. Духові, щоб зорієнтувався, що його товариші

у соймі далеко не ентузіаються справою но-вих виборів ані реформами, з яких самі мають мало надії користати.“ Ясно і зрозуміло. І віри-мо на слово, що серед теперішніх послів — як писав знову інший польський часопис, — „ши-бухла панька“ на саму звістку, що в канцелярії маршала лежить вже готовий проект зміни ви-борчої ординації. Можна дійсно співчувати з послами, які „мають мало надії самі скориста-ти з реформи“, та які проте мусять знати й від-чувати, що тих реформ вимагає весь нарід і коли вони їх не переведуть, тоді взагалі всяка їх надія пропала.

Інша річ, що жаліти за проектом п. Духа не треба, бо це був, як показується тепер, якийсь зліпок старої і нової ординації, в якому була получена засада посередніх і безпосеред-ніх виборів, при чому з нинішньої нової орди-нації збережено більше, ніж зі старої. Проект п. Духа був, кепський і коли він відпав, то ста-лося добре. Але разом з ним не відпала сама проблема виборчої ординації, найбільш акту-альна, пекуча, необхідна. Зміна виборчої орди-нації мусить піти по тій лінії, щоб вибори були дійсно виборами, щоб їх вислід був дійсним по-казником народних і громадських настроїв, щоб уклад соймових сил був дійсною відби-тою укладу сил у громадстві, та щоб не тільки писана ординація, але і її переведення в життя, виборча практика, не викривляло ідеї парламентаризму. І ми не є такими фанатични-ми звелічниками демократії в її нин. вигляді, щоб не добачувати небезпек, які криє в собі 1052-а на демократизація устрою та режиму, яка під-ходом зі Сходу згравала вироджується — зі шкодою для законодавчої праці і для самої сут-ньої ідеї демократії. І ми здаємо собі теж зна-менито справу з того, що ідеальна демократія в Польщі неможлива поміж III. Німеччиною та Сометським Союзом та що нинішній польський устрій таку демократію виключає. Але й у ря-мцях обов'язуючої конституції, з тими величезни-ми прерогативами, що їх має Президент, можна скласти таку структуру парламентарної уста-нови і такий спосіб її вибору, щоб не було ни-нішньої аномалії. Здається, що не можна знайти кращого доказу, що ситуація є аномальна, як факт тієї „паньки“, яка повстала серед послів на вістку про актуалізацію справи виборчої орди-нації!

Коби тільки теоретична актуалізація цієї справи стала мерщій і практичною!

ік.

Дорогий! Я хотів купити собі хату, але по асо-нові рішав відкрити малу фабричку. Гроші, які мав бранувати, дозвича мені бачи. Це безсумніву дотодово краще для мене. А крім цього мало моральне відмо-дєня, що даю заняття нашим безробітним — точ казді-ковалим силам. — Здорово! Іван.

Пром-банк

Львів, Гродзичних 1. і. п.

помагає здоровому починати при нзних вар-татах праці.

Німецький „безкровний переворот“.

Реконструкція уряду є буденною подією в нинішній Європі, димісія вождя армії — рідною, але не сенсаційною. Колиж недавні зміни в ні-мецькій державній та військовій верхівці кілька днів тримали в напруженні європейську опінію, то треба це приписати деяким винятковим об-ставинам.

У демократичній державі преса всіх від-тінків так всебічно насвітлює кожну кабінетну зміну, що читач знає не лише сам хід події, але й частину її куліс. Для преси й опії все яснє, недовіряючи зрозуміло; нема місця для здогадів, широким коментарів, за буйних пробісків фантазії.

Серед інших умовин проходить така сама подія у тотальній державі. Відсутність неза-лежної від уряду інформації залишає там необ-межені можливості для преси, що має змогу заанекстувати вірогідності урядових кому-нікатів і насвітлює події так, як це їй подо-бається.

Зокрема широкі можливості має тоді пре-са ворожа тотальній державі. „Коли діста-ються на зовні якісь немилі для (німецького) уряду вісти, сам цей факт є доказом, що (в Ні-меччині) сталося щось аж настільки поважно-го, що сила диктатури не зуміла його замаску-вати“ — лише один жидівський щоденник, ко-ментуючи німецькі події. Згідно з такою рецеп-цією вся ворожа теперішньому німецькому ре-жимові преса — себто більша частина світової преси — ваялася пильно шукати того чогось „аж настільки поважного“ і ті пошукування да-ли величаві виследи: газетні сторінки заповни-

лися білими і менш фантастичними пістками про державний переворот у Німеччині, реставрацію Гогенцоллернів, бунти паризонів, арештування вищих старшин і членів династії, контакти між „Гестапо“ та ГПУ і т. п. Навіть поміркований польський „Час“ піддався цій психологічній сенсації настільки, що порівняв димісію Бломберга і Фріча до... розстрілу Тугачевського і то-варшів.

В таких умовинах важко дізнатися про по-дробіці недавнього німецького „безкровного“ перевороту, зате можна хіба менше точно засувати собі їхній політичний зміст.

Виходить, що був це зудар між двома по-літичними таборами, які дотепер заховались по-біч себе в тотальній Німеччині: між партією та армією. Ці два елементи об'єдналися були свого часу, щоб захопити владу над Німеччи-ною і охоронити її перед комунізмом; армія за-тримала повну внутрішню автономію. Комуніс-тична загроза була досить поважним чинником, щоб витворити цей подекуди конюктуральний блок. Від коли вона минула, перед німецькою державною владою станула низка практичних політичних питань: виявилися розбіжності між тими двома світами.

Побіч себе станули справді два світи: пра-вий — старих традиціоналістів та лівий — ре-форматорів, що форми республіки і другої ім-перії заступають новими, арештою побудовани-ми на ще давнішій традиції, бо середньовічній.

Партії, що утотожило себе з державою, важко було погодитися з існуванням незалеж-ної від неї армії. Її ризико, що третя імперія не

становить повного моноліту, що у війську панує інший дух, інша ідеологія, інша система вихо-вання, що воно не вживає — як кожний інший німецький громадянин — партійного поведовнен-ня. І навпаки — старого цісарського генерала мусіла разити чужа йому трохи екзальтована партійна ідеологічна містика та фразеологія з обожанням фірера, творенням нової релігії і т. д. Важко було старому юнкерові погодитися з гіле-рівським „гліяхшальтуванням“, що бутного бурш-нівелювало з робітником в один стандартизо-ваний тип брудного манекіна з „гітлерогенд“; важко було йому віддихати теперішню ні-мецькою атмосферою, що просякає мистецтво, науку, товариство і приватне життя, не залиша-ючи ні куточка для одиності, її індивідуальності.

Консерватизм важко було погодитися з розміром лівою суспільною політикою пайної партії, яка є націонал-соціалістична не лише по назві, бо справді консервативно — хоч і дуже оглядно — здійснює свою програму, якою ко-лись амагалася з комуністами. Зокрема на ні-мецькій великій фінансирії тяжко зрозуміти державний інтервенціонізм; їй шкодила полі-тична ізоляція Німеччини та авторитаризм, що спино-вала дохідний міжнародний торговельний оборот та замикала чужі ринки.

З тих мотивів фінансові кола не були до-волені теперішньою німецькою закордонною по-літикою; юнкерсько-старшинський світ з ними солідаризувався. Виховані в Бісмаркський кон-цепції трайкої приязни з Росією, що уможли-вляло Німеччині зосередити всі сили проти тради-ційного ворога — Франції, старшини обоюво важи таке становище і військовими мотивами Італія — мовляв — слаба з військового боку, бо не має доброго людського матеріалу, тямто й вісь Берлін—Рим небезпечна. Треба її чим скоріше покінути та рівночасно залишити ін-геренцію в єспанській справі. Круїята проти СССР неможлива без помічі західних велико-держав, а що вони до неї не прилучаться, про-тикомуністичний пакт не має змоги здійснити свого заздання. Нема вигляду адобути світ-ський ринок силою, тому краще опанувати його мирною господарською експансією. Консерва-тивний табор хотів знову звернути німецьку за-кордонну політику на ралпальську лінію.

Нічого дивного, що між партією та армією неможлива була повна гармонія, що перша на-магалася аліквідувати недопустиме в тотальній державі роздвоєння, друга хотіла звернути ні-мецьку політику на давні шляхи.

На наших очах дійшло до розгрішки між обома таборами. Який її вислід? Преса нашіт

яке його так само різноманітно як і самі факти. Читачам в часописах, що Гітлер і партія перемогли армію, то знову, що армія Гітлера і партію, то знову — що Гітлер партію і армію, то знову — що все покінчилося компромісом. На загальне переважне опіні, що перемогла партія, хоча може ця перемога не є повна, хоч армія не підпорядковувалася партії з ідеологічного погляду. Зате партія зберегла свої політичні позиції та не прийняла ніяких поступок армії в тому напрямі. Німеччина виступає далі ту саму політику внутрішню і — що для нас важливіше — закордонну.

Підкреслюємо „для нас“, бо Німеччина з огляду на своє положення, своє міжнародне становище та свою теперішню закордонну політику становить дуже важний чинник для середньої та східної Європи. На недавню німецьку розгрівку не міг українець глядіти оком бай-зужого обсерватора, бо була це розгрівка між концепцією Рапааллі і концепцією протисовітської круції, бо від неї залежало, чи Німеччина затримається на теперішній протисовітській дошці чи вернеться до орієнтації на Москву. Без зайвого оптимізму, без традиційних надій „на найближчу весну“, мусимо з задоволенням ствердити, що Німеччина залишилася найпоширенішим у Європі протисовітським чинником. (гал.)

**ВЖЕ ВСІ ВОРОБЦІ
ЗНАЮТЬ
ЩО ПАСТА
ЕЛЕГАНТ
Є НАЙЛІПША**

ОСТАННІ ДНІ ПРОДАЖІ ЛЬОСІВ

1-ої класи в незмінно
щасливій льот. колектурі

„НАДІЯ“ ЛЬВІВ, вул. ЛЕГІОНІВ Ч. 11.

бо тягнення вже 17 ц. м.

Започаткування „Господарської Ради“ трьох південно-східних воєвідств.

В суботу 12. ц. м. Львів пережив немало важку подію: за починком львівського воєводи п. Білика покликано тут до життя установу, яка згідно з бажаннями ініціаторів має відіграти поважну роль у дальшому оформленні економіки трьох південно-східних воєвідств: львівського, станіславського і тернопільського. Своєрідні умовини, в яких проходять ці краще повинні проходити тут господарські процеси, мають свої вимоги у підході до них, а цей підхід „на віддалі“ рідко може бути правильний. Таке розумування, дуже слушне у своїх засновах, принесло в результаті „Господарську Раду“ у Львові, яка розпочала свої праці святою інавгурацією в салі Міської Ради з участю визначних представників центрального уряду з Варшави і місцевого господарського світу.

Прибрана салі Міської Ради заповнилася в означений 10. годині запрошеними до участі в

„Госп. Раді“ особами і представниками преси. Незабаром з'явилися на салі представники уряду, а саме: віцепрем'єр Е. Квятковський, міністри — різницітва і різних реформ Понітовський, сусп. опіки Косцялковський, комунікації Ульрих, віцеперістри — військових справ ген. Литвинювич, пром. і торгівлі Соколовський, суспільної опіки Ястшембський і залізнич. Писешний. З'явилися теж два віцемаршали союму: Мудрий і Шенцель, директор ПКО Грубер, заст. голови Банку Госп. Красового Кожуховський та всі три воєводи.

ПРОМОВА ВОЄВОДИ БІЛИКА.

Перший промовляв львівський воєвода п. Білик. Він представив генеру Госп. Ради, підкреслюючи обставини, в яких дозріла в нього думка про потребу такої установи: господарську отяжілість південно-східних воєвідств, їх

ВІЛЬГЕЛЬМ ЛІХТЕНБЕРГ.

ПЕРЛИ.

(Дія: авто на дорозі. Дієві особи: Ільза, Ернест. Час: Сучасність; по вечері у приятельки Ільзи — Льоні).

Ільза (переїхавши кілька кілометрів, відштовпує нараз голосом повним обурення): Що за брак такту! Попросту несмачне! Зрозуміти цього не можу.

Ернест (що сидів із прижмуреними очима, й майже задрімав у год. 3-ій над ранком, прокинувся): Що таке несмачне? Чого не можна зрозуміти?

Ільза: Чи ти видів перловий нашійник Льоні?

Ернест: Так. Ну і що?

Ільза: Якто що? Вона дістала його щойно ввора від свого чоловіка і зараз на нині запрошує нас на вечерю. Вона хоче мати нагоду бачити, як усі ми кидасмо заздрими поглядами на неї. Це-ж ясне!

Ернест: І ти теж кидала на неї таким заздрим поглядом?

Ільза (обурена): Дурниці говориш. Поперше знаєш, що я не заздрісна. Подруге я не позавдаю цього по собі. Але я не маю сумніву, як вона позавпрошувала все те симпатичне товариство тільки на те, щоб мені досолити.

Ернест: Чому не віриш.

Ільза: Бо ти найвищо-святий. Я знаю жінки зрешче. Недурно кажуть, що перли означають щастя — коли їх носить інша жінка. Попросту маю погорду до Льоні, як вона може дозволяти, щоб її чоловік видавав на неї такі гроші. У такі тяжкі часи!

Ернест: Звідки ми знаємо, чи її чоловік не стоїть матеріально так добре, що може без труднощів зробити їй такий дарунок.

Ільза: Навіть найбагатший чоловік мусить відчувати деяку неприязність, коли бачить, як його жінка думає тільки про свої приємності. Я не розумію Льоні! Я почувалаб себе дуже ніщою, якби мусіла на своїй шні носити кийда-ви свого чоловіка.

Ернест: Навіщо перебільшувати?

Ільза (по хвилині): А вже перел зовсім не розумію.

Ернест: Якто їх не розумієш?

Ільза: Не терплю перел! Вони мають у собі щось нахвального. Із самоцвітів купуємо звичайно один скромний камінчик, а одної перли ні, — тільки зараз цілий шнур. У Льоні вони виглядали так, якби вона хотіла ними сказати: „бачиш те, що ти маєш по одному, я маю в цілій серії“. Чи ти розумієш? Можеш її не боронити. Жінки, що носить перли не мають доброго характеру.

Ернест: Слухай, Ільзо! чи не занадто несправедлива для своєї приятельки?

Ільза: Я несправедлива? Ніхто не знає її так добре, як я. Вона неможлива особа. Кажу тобі це, як її найкраща приятелька... (Хвилина мовчання). Зрештою можу тобі пояснити, чому я не носилаб перел.

Ернест: Чому?

Ільза: Бо перли рідко бувають правдиві.

Ернест: Але правдиві бувають теж між ними.

Ільза: Певно, що бувають. Але навіть найправдивіші перли виглядають як фальшиві, а фальшиві як правдиві. Перли Льоні напевно фальшиві.

Ернест: Не розумію, чому.

Ільза: Бо виглядають занадто правдиво.

Ернест: (вагається, чи має відповідати, а по хвилині): Ільзо! мушу тобі заявити, що перли Льоні якнайправдивіші.

Ільза: Ха-ха-ха!

Ернест: Не маєш чого сміятися, бо я сам був при тому, як її чоловік купував їх.

Ільза: Так? Но, бачиш, що я мала рацію. Чи не на те купують чоловіки своїм жінкам правдиві перли, щоб перебороти загальний погляд, що всі перли фальшиві? Можеш мені вірити, що дами з доброго товариства не носять теж перел.

Ернест: Ільзо, ти ставиш мене у дуже незручне становище.

Ільза: Не розумію.

Ернест: Я-ж казав тобі, що я був у ювеліра з Льоні чоловіком.

Ільза: То що з того?

Ернест: Так стоячи там перед перлами я нараз уявив собі, як гарно виглядалаб низка перел на твоїй ніжній шні. І я купив для тебе зовсім такі самі, як він. Я мав намір передати тобі їх щойно позавтра на уродини.

Ільза (кидається йому на шню): Ернесте! Який ти добрий! Я тебе люблю.

Ернест: Ти не гнівайся... але я справді не знав, що ти так не любиш перел.

Ільза: Чи я сказала щонебудь проти перел як таких?

Ернест: Якто ні? Дуже гостро. І тепер я буду мусіти віддати їх...

Ільза (перебиває): Не потребуєш так спішитися. Мені приходить на думку, що серед наших знайомих я єдина не маю перел. Зрештою важне тут завіси, хто що носить. Щодо мене, то ніхто не буде мене підозрівати, що я ношу перли тільки на заїсть своїм приятелькам. Усі знають, що я не є зловба. Як ти гадаєш?

Ернест: Певно, що ні.

Ільза: Отже сам признаєш. Про тебе всі знають, що ти не руйнуєшся на мене. Зрештою одна низка перел то ще не маєток.

Ернест: Певно, що ні.

Ільза: Бачиш! Таксамо, як Ріта ніколи не повірилаб, що я запросила її до себе на уродини тільки на те, щоб похвалитися дарунком від тебе.

Ернест: То ти вже запросила Ріту на позавтра? Ти мені нічого не згадувала.

Ільза: Я забула тобі згадати. Завтра ще раз зателефоную до неї ранку, щоб не забула. Углянь собі, як вона витріщить очі! Бо її чоловік — я знаю його добре! — напевне не чує, що би їй перел! (Загайнула у фотелі та думках. Нараз підстрибує на місці і обіймає Ернеста). Ернесте! Перли! Я волю їх від усіх діамантів. Як ти відгадав, що мені подобається? Перека. аб.

Алькоголам стелить льонку сухотам.

дубовими і комплекс утиснення, що внаслідок того повинні. Вовода винна своїм обов'язком, обов'язком державного адміністратора одного з цих господарств, у порозумінні з адміністраторами господарств ставинського і торнопільського та в тісній співпраці з представниками господарських код, викликати до життя збірне тіло, яке могло би стати двигуном госп. розвитку цілої Наддніпрянщини. Сам після того усунуто в тіло, уважаючи, що це справа суспільна, яку мусять вести елементи апомік громадянства. Однак постійно був вовода в команді з тим, в яких руки передав справу. Він задоволені, що пої проже госп. активізму, цей вислів пружності і розвитку нових шляхів для госп. життя, найшов визнання уряду.

Після цієї промови, зазначеної подяками, дрозд зібраний обняв на пропозицію голови Орг. Комітету Ради дир. Маковського — представник Пром.-Торг. Палати, сен. М. Шарський. Останній негайно приступив до відчитування свого реферату, передбаченого програмною сьга. Слабкий голосовий орган прелєгента не дуже дозволив зібраним концентруватися. Шкода, що референт не відступив відчитання своєї праці комусь іншому.

РЕФЕРАТ СЕН. ШАРСЬКОГО.

Сен. Шарський, маючи запланованим представити послуги промислу, торгівлі і ремесла 3-ох півднісних воевідств, представив передовсім їх зазначення й утиснення, привнесені ще з бущих займанщин. Промисла стоїть на низькому рівні, матеріальне положення населення дуже низьке, особливо на селі. Цей госп. спадарський маразм можна усунути тільки при допомозі упромисловлення і створення нових джерел заробітку. Приватна ініціатива повинна дістати піддержку. Дуже важна справа капіталізації пак кредитів і розбудови комунікацій (на і му місці будова заліз. ліній Львів—Рава Руска—Варшава, будова каналу Висла—Дністер—Прут і телеграфічного кабелю Львів—Варшава).

В далішому згадав прелєгент: електрифікацію, потребу полікші при інвестиціях (можливостей для інвестицій багато!), послуги ремесла (дешевий обор. та основний кредит) та ще інші постулати. Те, що — згідно із зазвичайним відспрем'єра — ці землі втягнені будуть до програми госп. активізації, є подією „історичною“.

РЕФЕРАТ ГОЛОВИ ХЛІБОРОБСЬКОЇ ПАЛАТИ П. ПАПАРИ.

Після того прийшов до голосу голова львівської Хліборобської Палати д-р К. Папара. Мусимо відразу зазначити, що його реферат був незвичайно цікавий, зокрема для нас, українців. Він дав не тільки відуминку аналізу сучасного стану хліборобства, але також сміливий порадження з передовим його станом, підкреслював вагу добровільних хліборобських організацій у плані культурі села (хоч це йде в розрив із поглядами центральних міродайних осіб) та в представленні постулатів хліборобства видвинув чимало справді суттєвих. На деяких моментах цього реферату варто зупинитись.

Висказуючи свої думки — не хочемо, щоб за нас хтось, щоб за нас уряд робив. Навпаки — хочемо ці справи госп. значення виконати самі, зусиллям свого мозку і навіть у деякій мірі при допомозі власних фінансових засобів. Бажаємо тільки створення відповідних і тривалих рямців та довгочасної кредитової підтримки. В часі кризи хлібороб обмежував свої потреби, проте продукції не обмежив. Навпаки, де-що підвис. Довгочасної кредити потрібні для поладження давніх зобов'язань і на сплату родинних надій. Призначені урядом суми — не вистаряють. У 1937 р. признамо нашим 3 воевідствам 1/4 мільона зол. кредиту на родинні сплати, хоч запотребування було шістьмакратно вище. Потрібна також обнижка нотаріальних та загубушних коштів. Думати про розбудову і дооснащення хлібор. продукції можна буде тоді, коли щезнуть турботи про давні зобов'язання. Важні теж податкові справи, обтяження хліборобства і ціни артикулів, що їх се-до потребує.

Півднісний воевідства можуть похвалитись імажальністю традицією добровільних хлібор. організацій. Засади їх ровово, як раніше, так і тепер, повинні бути основою організованого хлібор. життя. Свій ровів сягнули вони тим, що прислухувались до голосу з нині, а не приймали нахвалу згоря волі. І це хочемо задержати. Прикладом успішної праці добровільних організацій може бути хоч би забезпечення худоби на засади добровільної

умови селянства з організацією, яку то справу добре розпочав „Сільський Господар“.

В далішому обговорив п. Папара терен а точні потреб його меліорації. „В порівнянні з тим, що давніше робив на цьому відтинку Країни, сьогодні в цій дариш майже нічого не робиться, або — якщо робиться, то дуже мало“. В був, Галичині Кр. Виділи надав у 1913 році на меліорації і подні будови 8,797 тис. кор., а її участь в австр. державному бюджеті була 5,463 тис. Після перерахування за золотом рилих золотих. Видатки, заявлені з меліоратією, в 1/3 покривала держава, 1/3 Кр. Виділи і тільки 1/3 зацікавлені, і то при допомозі позичок Банку Краєвого.

Референт обговорив даліше будову каналу Висла—Дністер, залізничні тарифи, себто комунікаційне обниження теренів з наддніською хлібор. продукції на схід від Львова, будову залізничні (Палайці—Монастирська—Озерники, Кремшени—Тернопіль, Красне—Саліжанка, Перемішани—Красне), штучні наводи (разом з меліоратіями і різнородністю продукції дадуть вони змогу поставити госп. інтенсивніше), перерібку волоконно-хлібного і овочового сиринця, записання збуту (різничний промисел), кредитову підтримку домашнього промислу (прядильництва і ткацтва) і видачу законів для домашнього промислу, холодинні і переховальні овочі, продукцію вина, сільського будівництва, правні речі (безсумнісність власності землі та в зв'язку з тим групові зв'язки), хліб. шкільництво, яке повинно підлягати Хліб. Пала-там, ціни з 1937 р. у порівнянні до р. 1910 та багато ще інших актуальних питань.

РЕФЕРАТИ Д-РА ОСТРОВСЬКОГО І ДИР. МАКОВСЬКОГО.

Після д-ра Папари виголосив реферат президент Львова д-р Островський п. н. „Інвестиційні потреби півднісних воевідств“. Представив він будівельні потреби міст, потребу кредитів і відповідних умовин для правильного сплатування зобов'язань. Інвестиційна акція міст зв'язється з оздоровленням комунальних фінансів.

З чергового реферату, що його дав дир. Л. Маковський, присутні довідалися про завдання і цілі Госп. Ради з міродатних уст, бо з уст голови Організаційного Комітету. Що правда, його інформації не були новою, бо вже передтим широко про це писала преса, а „Дзєнік Польскі“ приніс широку розмову на що тему з дир. Маковським.

ПРОМОВИ ПРЕДСТАВНИКІВ УРЯДУ.

Цим рефератом покінчилась серія рефератів і почалась серія промов представників уряду. Задав віцепрем'єр Квятковський. Назвавши він до минулого, до часу вперед 30-ти років (змагання за незалежність). Примітно представляли собі тоді, що брак державної незалежності сприяє розвитку госп. дарства. Колиж незалежність прийшла, то дехто розчарований, що Польща не сповняє важних і слухних завдань. Тимчасом війна принесла величезні спустошення і фальшиві погляди та засади. Не устійнено ерархії потреб. Треба мати заедно на оці дві мети: 1) оборон-

ну, 2) госп. дарську. Треба множити елементи військової сили. А в царині госп. дарства верх мусить брати загально-польська госп. дарська держава. Польща була колись на скринках. Треба на ці ринки знову повернутись. Дорога веде через Львів та південно-східні землі і їхній госп. дарський динамізм треба скріпити. Поможі цьому Госп. Рада, яку Львів творить. Не всі висунені постулати можна виконати, бо треба би до того багато сотень мільонів. Але не тільки в фінансах і кредитах труднощі. Колиб усі чували над тим, щоб: 1) ані сотик не був амарнований, 2) обов'язувала відповідальність за фін. зобов'язання; 3) удали й акції у спілках і кооперативах цінено, як нац. скарб; 4) гальмувати груповий егоїзм у користь цілості; 5) шанувати приватну ініціативу, — то можна би сказати, що нема такого завдання, якому на дорозі станули би гроші. Мусимо зайіти на інші шляхи відношення людини до людини і людини до завдань.

Про будову нових залізниць і доріг говорив мін. Ульрих. Він показав на чергу завдань при розбудові залізничної мережі. Важна є будова ліній Саліжанка—Красне, бо дасть дубу Тернополя з Волинню. Інші баканні (намічені лінії) прийдуть на чергу шойно пізніше. На дорігові роботи призначені кредити в сумі 8,115 тисяч зол. на всі 3 воевідства. Водний шлях Балтик—Чорне Море є предметом студій. Конкретно беремо під увагу справу плавиби на Дністрі, особливо на відтинку Галич—Нижні. Вкінці мін. Ульрих згадав про туристичку.

Даліше говорив мін. Косіаляковський про суспільну опіку й інвестиції Фонду Праці. З черги мін. Повиятовський представив ось-такі причини поганих відносин на селі: некорисна змова ціл у відношенні до передвоєнного їх укладу, загальмування людської еміграції та грошевої іміграції. Населення у південно-східних воевідствах дуже густе і через те воно бореться з труднощами. Справу меліорації зв'язав бесідник з використанням надміру рук до праці а шарварковими можливостями. Врешті порушив низку справ, але тільки частину з тих, що їх представив д-р Папара.

Віцеміністр Соколовський обговорив цілу низку питань промислу, ремесла і торгівлі, підкреслюючи м. і. дуже сильно справу експорту продуктів, що їх мають південно-східні воевідства.

Після невеличкої промови президента ПКО д-ра Грубера святочне отворення закінчалося і д-р Шарський подякував присутнім за участь.

Увечері відбувся равт у палаці воеводи Біліка.

УЧАСТЬ УКРАЇНЦІВ.

Наприкінці згадаємо, що з українців входять до Госп. Ради 13 послів і сенаторів (д-р Баран, д-р Біляк, В. Болюх, В. Целевич, В. Децикевич, В. Кузьмович, о. Р. Лободич, О. Луцький, В. Мудрий, інж. Ю. Павликовський, З. Пеленський, д-р Р. Перфецький і К. Трояк) та 9 госп. дарських представників, а саме: О. Луцький, Мирон Луцький, інж. А. Палій, інж. Ю. Павликовський, Я. Скопняк, А. Терпилак, Ю. Шепарович, І. Шепарович, і д-р Е. Храпливий. Майже всі вони були на інаугурації. З української преси заступлені були всі три щоденники

Н—агч.

Вкладної української проблеми не вирішать сьогоднішні експериментатори.

(З промови пос. В. Кузьмовича при дебаті над бюджетом Президії Ради Міністрів.)

При дебаті над бюджетом Президії Ради Міністрів забрав голос пос. Кузьмович і торкнувся діяльності т. зв. Фонду Народової Культури. Хоч її бюджет опирається на податкових пливках, отже й податках українського громадянства, то проте відносна в українських наукових чи мистецьких установах підтримки з Фонду не дістає. Промовець наводить цілу низку таких установ, які всі черпають свої фонди з джерел приватної жертвенності. Вказує теж, що й українські вчені та мистці, головню молоді адепти науки, не мають ніякої підтримки в формі стипендій чи субвенцій на друк своїх праць. Тому представники українського громадянства застерігаються якнайрішучіше проти такої поведінки управи Фонду Культури Народової. Нехай Фонд або опереться на приватній жертвенності лише польського народу, тоді зможе продовжувати дотеперішню політику роздачу своїх грошей, або, коли й далі має орієнтуватися на податкових пливках, то нехай

— у відповідному відношенні — опікується й культурою українського народу.

З черги промовець піддав критичній політиці Польської Агенції Телеграфічної. Вона чесько пускає в світ, подібно як польська бруксаль преса, різні політичні пісенітніці, звернені проти українців, однак а засади не відхиляє їх, коли вони показують потім неправдливими.

Врешті промовець проаналізував одну справу загальної натури: потребу створення при Президії Ради Міністрів осередка координації меншиневих питань. Коли, казав посол Кузьмович, такі справи, як контрола ціл, мотаризація або справа диктового сиринця, мають окремі комісії при Президії Ради Міністрів, то незрозуміло, чому питання народостворення, чи екстермінації, проблема окремих культурно-освітніх та госп. дарських установ чи якогось неокресленого суспільного утискування, — чому такі справи розв'язують алячистіше старости. Адже не можна алячистіше

Одна вічна правда — для усіх завіт: PHILIPS RADIO здобуває світ!

факту, що є різниці у поведінці супроти українців поміж поодинокими старостами і воєначальниками, поміж тим, що говорить тут п. промовець, і тим, що роблять на місцях його урядовці. Сьогодні рішальний вплив на політику цих старостів супроти українців мають позаурядові, а не державні чинники. Врешті інше, більш ліберально, промовляв до українців Суйковський у часі, коли вони вели політику націоналізму, та інакше промовляв до них п. Свєнто-Свєтославський сьогодні, а часі т. зв. нормалізації.

Один польський публіцист, дуже добрий знавець українських справ, запитаний, чим по-вашому, що в його статтях не конфіскують поглядів нової Хмельниччини, упадку чи соціальної війни — відповів: „Для Хмельниччини, української націоналістичної і т. п. справ нема по мі-сцях, соціальної референції“... Цей саркастичний вислів найкраще характеризує сьогоднішній стан, що найтрудніша справа, українська, не в свого осередка координації.

Чейже таке чи інше відношення держави до українського громадянства і навпаки є шир-шим і глибшим, ніж нпр. у сфері адміністрації? Воно сягає і в міжнародні справи та затор-ює історичні ремінісценції і навіть національ-

ну психіку. Цього відношення не можна буде налагодити, коли на державну політику супроти українців матиме рішальний вплив боротьба за кожний квадратний метр землі, чи боротьба за кожну душу. Не вирішать його теж ніякі концепції неокресленого спілжиття чи персоналізму, або господарського лібералізму, чи, як у цій бюджетовій сесії підношено, вимога виявів ширшої лояльності. Це все лише справа затем-нення. Бо сутю налагодження польсько-українських взаємин є питання: чи стан постійної національ-ної боротьби, яка безперечно ослаблює і поля-ює і українців, зменшує їхній культурний та господарський розвиток, ослаблює спільний претикомуністичний фронт, — чи цей стан можна заступити іншим, станом рівнобіжного розвитку обох національних потенцій у ме-жах одної держави?

Цього складного питання не розв'яжуть усі сьогоднішні експериментатори, починаючи від міністрів та кінчаючи на старостах і презесах різних суспільних організацій. Тому промовець ставить від УГР постулат, щоби при Пре-зидії Ради Міністрів повстав осередок для мен-шинної політики, до якого мусіли би бути по-канкані теж українці.

Недільні Просфори.

ПРОСФОРА В Т-ВІ „ЗОРЯ“.

Ремісничче Товариство „Зоря“ улаштувало в неділю 13-го лютого ц. р. в год. 12-тій у влас-ній домішці для своїх членів та запрошених го-стей традиційну просфору, в якій узяло участь понад 120 осіб. Між гістами були: Преосв. Іван, о. Василь, представники „Міщанського Бра-цтва“, Т-ва „Праця“, Пром-Банку, Т-ва „Відро-дження“, Союзу Українських Купців. У сослу-женні о. Василя Преосв. Івана поблагословив просфору та промовів до зібраних ширими-сасвами, підкреслюючи у своїй гарній промові велику вагу релігії та Церкви у національному єднанні й національній силі. Тому не дивно, що найсильніший наступ, якого метою є ослабити нас як націю, йде на нашу Церкву та на наше духовенство з Високопреосв. Митрополитом на чолі. Тільки вірність нашій Церкві, тільки привязання до нашої релігії дасть нам ту силу, яка необхідна, щоб усі затії не були для нас страшні.

Відповідно на ці слова була з темперамен-том виголошена промова урядуючого заст. го-лови Т-ва п. Михайла Стефаніаского, що при-втав зібраних та в дальшій частині промови, особливо підкреслюючи шкідливість больше-вицької пропаганди серед нашого народу, зая-вив, що члени Т-ва „Зоря“ стоятимуть вірно при нашій Церкві та просив Преосв. Івана пере-дати поклоні Експ. Митрополитові, як вислів найвищої пошани з приводу нападу на його Високостойну Особу.

Після того зібрані ввійшли до столів. У часі гостини пригравала оркестра Т-ва і зібрані спі-вали колядки та стрілецькі й народні пісні. Між окремими точками музики та співами промов-ляли: пос. д-р С. Біляк (від „Міщанського Брацтва“), ред. О. Боднарів (від „Діла“), проф. А. Березовський (від Т-ва „Праця“), ред. Б. Катамай (від „Українських Вістей“), п. Па-стерняк (від Гастрономічної Секції при СУК), п. Котолан (від Союзу Українських Купців), інж. Мельник, що підніс „Многая літа“ голові Жіночої Секції при Т-ві „Зоря“ п-і Стефані-аскій за її працю при доживлюванні реміс-ничого дор-ету.

Не вважачи на дуже милий настрій, свя-то швидко закінчилося, і зібрані члени Т-ва „Зоря“ взяли корпоративну участь у похороні Експ. д-р. Миколи Заячківського.

ПРОСФОРА В ЧИТ. „ПРОСВІТІ“ НА ЖОВКІВ-СЬКОМУ ПЕРЕДМІСТІ.

В суботу 12. ц. м. відбулася просфора за-ходом чит. „Просвіти“, кружка „Р. Ш.“ ім. хор. Данила, кружка „Союзу Українок“ і церковних братів у домішці чит. „Просвіти“ при вул. Мар-тина. Просфору посвятив місцевий парох о. А. Каштанюк, після чого поділився з привітним просфорою і зложив побажання. Згадав теж про нечуваний виступ посла Войцеховського проти нашої Церкви і Митрополита. Привітні висловили протест проти того і заявили гото-вість боронити права Церкви. Крім того про-мовляли: проф. Гусак від Пов. Союзу Кружків Р. Ш. і п. М. Душний від Матірньої „Просвіти“. Підчас просфори співали колядки на переміну двох хорів: під упр. п. М. Сидорак і ради. Куп-цького. Просфору закінчено многолітнім до-м. Митрополита і нац. гимном. Після того відбулася товариська забава, що йшла до біло-го ранку.

ПРОСФОРА В ЧИТАЛЬНІ „ПРОСВІТІ“ У СЕ-РЕДМІСТІ.

Читальня „Просвіти“ Львів-Середмістя у-лаштувала в неділю 13. ц. м. традиційну просфору для своїх членів у домішці бібліотеки Т-ва „Просвіта“. На цій товариській імпрезі зіб-ралася п. 100 осіб. Відкрив просфору і привітав запрошених гостей та делегатів установ і ре-дакцій голова читальні о. Василя. Відтак по-благословив просфору о. Горчинський, який і виголосив при тому відповідну промову. З чер-ги промовляв від Філії „Просвіти“ дир. Петрик, делег. посол д-р Біляк від Народньої Організації міста Львова і п. Чорний в імені Міщанського Брацтва. Підчас просфори співали присутні

Ліквідація кооперативів на Волині.

Перед кількома тижнями відбулися загальні збори певніського Українського Кооперативно-Кредитового Банку в Луцьку, які ухвалили ліквідувати, перетворити його в торго-ве кооперативу. Банк цей колись отворив існував у протинагу першому Українському Кооперативному Банкові (Українбанку), як уза-гальнювача всіх ріжних організацій у протинагу, що існували тут до його переселення на Волинь.

Повідають, що на покриття зятягненого банком кредиту в Різьному Банку передано се-редних векселів на суму к. 60 тисяч зол.

Луцьк має і другу полянку: ліквідується тут голосний твір п. Волошинювського, районова кооператива „Гурту“, мішаний польсько-україн-ський твір, що мав служити на Волині, як і інші районики, за фундамент господарського у-трактивізму (і не тільки господарського!). Ходять чутки, що на місці цієї „районіки“ має по-ставити приватне підприємство.

Виходить, що життя має свої права, і не завжди можна його нагнати з біж тої чи іншої штучної концепції.

ЯК У КАЗЦІ.

Пані сиділи при круглім столі. За вікнами була зима. У кімнаті було ясно і тепло.

— Так, так, коли тільки до весни! — про-мовила пані Маруся.

— О, це ще шмат часу, але і зима мила — мовила пані Софія.

— Воно весну, маю стільки плянів, проєк-тів, а зима коштує — боронила свого п. Маруся.

— Зима має свій шар, карнавал, забави, мовила пані Софія.

— пропадаю за їздою на лещатах. За-втра поїдемо до Закопаного, там шойно радість.

Бронко дістав уже відпустку, про-мовив пані Софія.

— Але ж так, не перечу, такий виїзд, це ж можливість... Одначе ви можете дозволити собі таке. Ми, зовсім навпаки. Як знаєш Стах має обов'язки, а з нашого бюджету не так лег-ко відложити якусь сумку на відпочинковий виїзд. Обов'язки про це, але хто знає, чи не так... — жалувалася п. Маруся.

— Знаю про це, любля Марусю, та мушу ска-зати тобі, що ви обидвоє дуже непрактичні, на-віть засоружені.

— Непрактичні? Тобі це легко приходить — мовила пані Софія.

— Не гнівайся, маю рацію і про це тебе пе-реконаю. Навпевне думаєш: „Як хтось має дещо сказати, легко критикувати і давати добрі ради“.

Як бачу. Але — любя — ти дуже поминаєшся. Не знаєш, бо мій Бронко великий дипломат і любить таємницю, що ми доробилися гарної сумки несподівано, як у казці.

— Ну, так скажи Софіє, я така цікава.

— А бачиш. Саухай. Коли мало початися гягнення Державної Льотерії, я так довго пилу-вала свого Бронка, доки не купив дві чвертки. Скрипів, докучав мені цілі два місяці, що це не-конечний видаток, що нічого не вийшло, що взагалі... знаєш, як це вони потраплять. А тут гоп... У третій класі впала на наш льос велика ви-гра. І — подумай тільки які ті мужичини! —

потім Бронко хвалився, що це його заслуга, бо це він вибрав число. І від цієї вигри почалося: Бронко відкрив до спілки з Іванком будівельне бюро, інтерес їде знаменито, а ми забули про клопоту.

— Ну знаєш, це справді як у казці.

— А бачиш, не говорила я тобі?

— Завтра Стах мусить купити льос до 41-ої Льотерії. Мусить — сказала рішуче п. Маруся.

— Бо — додала п. Софія — мусиш знати, що тепер маєте ще більші вигляди, як досі, на ви-гру. І льосів менше на цілих тридцять тисяч і кожна вигра буде тепер ділитися не на чотири, але на п'ять частин. Тільки не гай, а зараз їди до колектури, бо тягнення першої класи почи-нається вже 17-го лютого.

Чи відоме Вам? що у Львові є вже і-ша і єдина

Українська Колектура

Державної Клясової Льотерії

при ПОВІТОВОМУ ТОВАРИСТВІ КРЕДИТОВОМУ

Українбанк Львівського Повіту

Львів, ул. Сикстуська ч. 38, партер

17. II.

Т
Я
Г
Н
Е
Н
Н
Я

жні колядки. В напрямку родивий атмосфері серед товариської гутирки протягулася просфора до пізнього вечора.

ПРОСФОРА В ГОЛОСКУ.

В суботу 12. ц. м. відбулася в Голоску Великим традиційна просфора, що її уладили таємні товариства. Просфору відкрив тамошній парох о. Жовнірчук, який теж поблагословив єди. На цьому родинному святі були присутні Повіт. Союзу Кружків Р. Ш., Філії "Просвіти" і ювілейного комітету Материнського Тов. "Просвіта". Просфора відбулася в незвичайно святочному настрою і зібрала д. поважне число громадян Голоска.

ПРОСФОРА В ЛИСИНИЧАХ.

В неділю 13-го ц. м. відбулася в Лисиничах, у домі читальні "Просвіти" традиційна просфора. Відкрив її промовою місцевий парох, голова читальні. Зібрані на просфорі громадяни заклали протест проти виступу посла Войничовського, зверненого проти Експ. Митрополита Кир. Андрея. На просфорі, що пройшла в піднесеному настрою, промовляли: п. Каніфр від Філії "Просвіти", п. Струк від Центросоюзу та п. Лисий від "Сокола". Свято закінчили національним гимном. Присутні зложили на добродійні цілі 20 зол.

30-літні роковини смерті бп. п. Анатолія Вахнянина.

Муз. Т-во Лисенка, його В. Муз. Інститут Львові і Львівський Боян, відзначували в неділю 13. ц. м. річні роковини. В год. 4. зполудня зібралися в малій залі Т-ва, прикрашеній тортретом пок. Анатолія Вахнянина, його рідня, члени Муз. Т-ва, учительський збір, члени Львівського Бояна та учні Інституту, щоб ушанувати пам'ять пок. Анатолія Вахнянина, що помер 11-го лютого 1908. р.

Особисті спомини про А. Вахнянина, зібрані в ріжних переписках, передав прийним голова Т-ва, радник П. Дрималик. Він згадав Починного, як професора співи в українській гімназії, як музичного організатора всіх тодішніх наших концертів, як першого диригента (1891) Львівського Бояна, як диригента і композитора в часах прогулянки на світову виставу до Праги (1892) та на відкритті львівської вистави (1894), який як 1-го голову, планше директора

Муз. Т-ва ім. Лисенка і його В. Муз. Інституту (1903).

З черги дир. Василь Барвінський у своєму рефераті подав докладні дані про А. Вахнянина, як композитора і виконавця-співака в роках від 1868—1908.

Обох референтів нагородили зібрані рисиними оплесками.

По цій жалобній академії перейшли всі прийняти до Преображенської церкви, де в год. 5. відправлено заупокійну панахиду, до якої стали оо. В. Садовський, П. Кишакевич і П. Хомишин. Хор "Бандуриста" під проводом дир. Плешкевича підніс надзвичайно красу і повагу небуденного свята.

Це свято було гарним доказом пам'яті та дошани для визначного громадянина і музики 70-тих років минулого століття.

XXIII. Загальні Збори

Українського Лікарського Товариства у Львові.

Дня 12. лютого ц. р. відбулися XXIII. Заг. Збори Українського Лікарського Товариства у Львові у власній доміці вул. Підвалів ч. 7. На Зборах було прийнятих 44 члени та один гість, у тій 7 з краю — між іншими делегати Філії Т-ва у Коломиї, Станіславів і Перемишлі. Збори тривали від год. 18.30 до год. 22.10.

Збори відкрив голова д-р Максим Музика та згадав на початку, що в цьому році смерть збрала з наших рідів багато жертв, як це вже давно не бувало. Померли: д-ри Іван Кос, Володимир Кобильник, Остап Прийма, Осип Савицький, Теофіл Гвоздецький, Теодор Соєницький, Олег Мохнацький. Прийняті повстанням з місць та мовчанкою пошанували їх пам'ять. З черги прийнятих сеніорів Т-ва, делегатів Філії, гостей з провінції та всіх прийнятих.

Протокол попередніх Загальних Зборів зверифікувала вибрана на ввєсення д-ра Максимонька комісія у складі д-рів: О. Козакевича й О. Подольського, що поставила ввєсення прийняти протокол без змін.

Потім голова склав обширний звіт з діяльності Виділу Т-ва за 1937 рік. Виділ після у конститування розділив працю в окремих ділянках на комісії. Комісії було у звітові році 9: наукова, організаційна, кооперативна здоров'я, товариського життя, спортова, з'їздовий комітет, зв'язку з Медичною Громадою, реферат справ лікарів-ветеринарів, редакційна колегія.

Рух членів був живий: з кінцем минулого року було 343 звичайних членів і 18 чл. кореспондентів; у часі року прибуло 30 нових членів, сімох померло, двох вичеркнути, так, що нині має Т-во 364 звичайних і 18 членів кореспондентів. Разом 382, у тому 17 ветеринарних лікарів.

Зв'язок з членами адержує "Лікарський Вістник", що його дістають усі члени. У "Вістнику" подає Виділ точні інформації про всю діяльність і життя Т-ва. Зв'язок доповнювало листування з членами на ріжні станції та особисті справи. В інтересах поодиноких лікарів-членів інтерпретовав Виділ в установах, Українській Парламентарній Репрезентації та в Палаті Лікарів.

Виділ вислав до завязаного з почину українських адвокатів Комітету оборони прав та інтересів вілних авань своїх делегатів.

Виділ та редакція "Лікарського Вістника" намагалися ввести точний перегад усіх лікарів українців за кордоном та удержувати з ними зв'язки. У звітовому році ослабли дещо зв'язки з українськими лікарями в Ч. С. Р., але не перервалися; слабі були зв'язки з лікарями в Румунії, Америці, Канаді, нікких зв'язків, уже від кількох років, не було з лікарями поза східними кордонами.

З праць деяких комісій дещо вийшло на реальний шлях. Віа березня 1937 р. чина є вже

кооператива здоров'я в Ременіві з лікарем Літинським на чолі. Від першого лютого 1938 року почала працю вже друга кооператива в Боднярові з лікарем д-ром М. Поповичем. Лікарська сторінка праці кооператив за декілька місяців існування завдяки добрій підготовці йде задовільно. Широко селіські круги домагаються оснєвування кооператив здоров'я. Змаганням У. Л. Т. є у зрозумінні ваги цих установ для гігієни та культури нашого села подбати про якнайкраще поставлення фахово-лікарської сторінки діяльності тих кооператив.

У науковій ділянці позначився також поступ. На щотижневих сходах — було їх 38 — прочитано 46 рефератів, що їх теми обіймали майже всі ділянки медичних наук, зокрема більше рефератів було на суспільно-медичні теми, які найбільше цікавили учасників та викликували широкі дискусії. "Лікарський Вістник" вийшов у звітовому році правильно в шістьох числах. У днях 16. та 17. травня 1937 відбувся 6-тий з'їзд українських лікарів та природників, якого наукова та організаційна сторінка виявила значний поступ.

На конкурс ім. д-ра Курівця наспіли три праці, з яких дві нагороджено: працю д-ра Бурчаківського п. н. "Про запалення шпiku кісток" та д-ра Кордюка п. н. "Гігієна молока й молочних продуктів".

Український шпиталь вже зовсім готовий, однакє сподівання та заповіді на попередніх Загальних Зборах не здійснилися. Через деякі урядові формальності його ще не відкрили. Проте рахуємо вже не на місяці, але на тижні та дні хвилину, коли шпиталь буде відданий на послуги для рятівання здоовля громадянства та для української науки. Лікарське Товариство причинилося до частинного завершення діла жертвуванням квоти 2.000 зол. на одно пам'яткове ліжко. Пропаганда, що її цій справі присвятив У. Л. Т. дала гарний вислід, яким можна аважати збірку на пропамитне ліжко, започаткувану лікарем д-ром Огрнічуком у кружку українського Гігієнічного Товариства в Гвіадці.

Окрема комісія підготувала реферати з медицини в робітничому університеті, влаштованому заходами Т-ва "Сила".

Тіснішу співпрацю веде У. Л. Т. з Гігієнічним Товариством, якого пропагандивна діяльність значно поширилася через видавання популярного гігієнічного журналу-місячника "Народне Здоров'я", що найшов дуже прихильне прийняття перш за все на нашому селі і за перший рік існування став на певній підставі.

Фінансовий стан У. Л. Т. упорядкований. Доходів було 8.735.42 зол., розходів 8.418.91 зол., так, що лишається надлишок 321.51 зол. на 1938 рік. Значну частину свого бюджету жертвувало

Що писало "Діло" 50 років тому.

Ч. 25. Серада, 13 (3) лютого 1888.

ЗАГРОЗА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ВІЙНИ.

У передовій статті п. н. "Промова ки. Бісмарка" зрєвані основні точки тієї промови, на яку з інтересом читали європейські держави. По нєй думали — це єдина, тобто найбільша і найближча копія після абдикації болгарського князя Олександра І, що був своїм російського царя, вибрани в 1887 чала тратити свої впливи у Болгарії і намагалася лісно: з інтересами Австрії.

"Діло" це так поєноє:

"Як довго Австрія мала гегемонію в Німеччині, так довго точка тяжкості її інтересів була на Заході та Росії на Сході. Навіть, навіть, цій єдиної Росії у справі визволення балканських славянська рука в руку з Австрією і обі держави покладали тому полі майже однакові заслуги. Біс Австрії з Туреччиною почалися навіть раніше (1880 р.) і були положення Австрії, виперта насильно з Німеччини, і то саме політикою ки. Бісмарка, та кинена біля нас на Схід, аніжшла тут для себе нові інтереси і нову точку тяжкості. Ставши не німеччиною, а ніби близько славянською, зрозуміла вона, що її будуччина спирається на Балкани. Але ж тут її нові інтереси ступили в протидію з інтересами Росії."

"Болгарська справа є на європейському Сході тільки частковою великою справою, що мусить вирішитись в недалекому часі. Чи зуміє Європа позбавити її дипломатичним шляхом, без війни, і то так, щоб задоволенням обі зацікавлені сторони, ось в чому суть питання. Дати Росії перевагу на Сході, значить, щоб нині не тільки ослабити Австрію, аніжнути її на ступіні другорядної держави, але і підірвати її розвиток на майбутнє. Австрія оточена від півдня славянськими державами, залежними від Росії, стає би вазальною Росії."

НОВИНКИ.

— З РОГАТИНА ПИШУТЬ НАМ: Рухав духовенство Рогатинщини задумало улаштувати 4-го березня свято в честь папи Льва XIII. На богослуження в той день мають запросити до Рогатина Впр. нитр. Св. Іоанна і хор з двадцяти і кількох питомців. Богослуження відбувається у місній церкві. Презде, а Вє. Чирівський (він на останніх зборах "Народного Діла" був проти відступлення селі русько-народному театрові) поставив був вивок, щоб богослуження руське відбулося в костелі (7. — Ред.), але комітет очолюючи на те не згодився.

— ПОРЯДКИ НА НАШИХ ПОЧТАХ І ТЕЛЕГРАФАХ. П. Е. надіслав нам знову телеграму, маючи в Золочеві до Радехова, де там стоїть: "Візорю приїду до Пільска, прощу там о коні на полудні", а це мало значити: "У вівторок приїду до Пільска, прощу там о коні на полудні".

— ВІДНОВИЛИСЯ ОБРАЗИ. Багато балачки між сільським народом в околиці Львова викликала останнім часом два випадки, один в селі Задіро на Глинянах, а другий у Підбурцях під Львом, де "відновилися" образи.

У. Л. Т. на ріжні інші громадянські допомоги. Розвиток кооператив "Лікарська Самопоміч" є постійний, але непропорційальний до дієвої спроможності всіх членів Товариства. До кооперативу, не зважаючи на інтенсивні заклики, належить ледви 19% українських лікарів, що є до деякої міри темною плямою на організаційній орієнтації решти.

Після звіту голови та скарбника аважали між делегатів Філії: у Коломиї д-р О. Козакевич, у Станіславові д-р К. Воевідка, у Перемишлі д-р Любинецький. Всюди сядіно працю українського лікаря на організаційній, науковій та громадській ниві, однакє не всі Філії працюють так, якби з їх спроможності виходило. Найкраще працює Філія в Коломиї, слабше у Станіславові, найслабше в Перемишлі. Цей стан вимагає швидкої поправки.

Після оголошеної дискусії та прийнятих аксолюторії уживаючому Виділові Збори вибрав головою д-ра Олександра Подольського та до Виділу д-рів Леонтія Максимонька, Осипа Філія, Богдана Макарушку, Ярему Малика, Івана Рибачек-Кисельського; заступники: Нариса Лукіянович та Володимир Ленець.

Після того вголосив д-р Філяс реферат на тему "Напрями праці У. Л. Т. в 1938 р.". Реферат викликав оживлену дискусію, після якої Збори запропонували напрямні праці прийняти.

На ввєсення д-ра Філяса Збори іскорували почесними членами У. Л. Т. організаторів та оснєвників У. Л. Т. д-ра Володимира Гукара в Чернівцях та д-ра Тита Евгєна Бурчаківського у Львові.

Боротьбу з неписьменністю може в довгєй вєсти авесь нарід, усе зорганізовує громадство під проводом своєї духовної маторії "Просвіти", її Філії і читальні. З цієї маторії виділяла "Просвіта" дуже цікавий буквар із темною "ДО СОНІЯ", що коміте весього сьотників.

Сторінка без політики.

Японський театр.

Мабуть нема у світі ніякого іншого народу, який з такою любов'ю, захопленням, так сказавши, із пієтизмом ставився до драматичного мистецтва, як японці.

Японський театр — ця дитина прастарої азіатської культури, бере свій початок у релігійних співах і танцях, якими будицькі духовники в давніх часах прикрашували богослуження у своїх храмах. Ще й сьогодні туристи-європейці мають змогу побачити їх у відомих старих храмах Японії.

Стара Греція та Рим так само звеличували своїх богів богослуженнями, в яких велику роль грали символічні танці і співи. Описи цей культ перенесли до Іспанії, де вже в багато пізнішої доби зберігався ще в „танцях пажів“ у Севільській катедрі, як останки поганських богослужень.

Великі феодалні князі старої Японії завели свій релігійний спів і танці при богослуженнях у своїх рамках. Пізніше в цей спосіб почали вже просуватися не лише боги, а також і постаті відомих завоювальників з японської історії або популярні постаті з японських народних казок.

ПОСЕЗОНОВА ВИПРОДАЖ ПЛАЩІВ І РАГЛЯНІВ ШАПІРА вул. Личаківська ч. 1.

Таким чином ці пісні й танці поволі дістали свій світський характер і стали пізніше основою японського театру.

Кожне більше місто Японії має кілька театрів, а такі великі міста, як Токіо, Осака й Кіото мають їх по кільканадцять. Ці театри містяться в спеціальних ділянках — дуже живих і рухливих, переповнених різними розривковими підприємствами, „чайними домиками“ з напівжареними зеленими бачкончиками і галеріями, прикрашеними лампіонами, будками зі солодощами, аудиторіями торговців, що несуть перед сценою величезні таши з різними японськими ласощами — вареною рибою, на тисячу способів приправленою рижом, овочами, чаєм і солодощами.

І хоч у цих театральних ділянках у дні, коли відбуваються вистави заборонено їзда повозів і рікшам, всеж таки тяжко пройти крізь нору, що заповнює вулицю.

Японський театр вже зовнішнім своїм виглядом сильно різниться від європейського. Давно шукало око європейця якоїсь імпазантної будови — японські театри містяться здебільше у звичайних великих дерев'яних бараках, прикрашених пересічно на 300—500 глядачів.

Перед входом до театру стоїть з десяток великих бамбукових тичок, схилених у бік вулиці, як величезні вудки, на яких висять широкі кольорові ленти з пестрими написами, що вказують виставу.

Перед театром стоять довгі стояки, на яких висять ряди навішених сотні дерев'яних сандалових солом'яних капців, що їх японці одягають, коли увійде до театру, так само, як одягає перед входом до святині чи до мешкання. Кожній гості дістає спеціальний блячок з чистого золота, до якого дістає згодом своє взуття. Біля кожного входу стоїть білетер, що продає білети — дерев'яні таблички, вкриті японським письмом.

Ще більше, як зовнішнім виглядом, різниться японський театр від європейського своїм внутрішнім улаштуванням. Збудований європейський театр з усіх театральних аксесорій, до яких належать тільки сцену зі завісою. Нема там ні сценних куліс, ні суфлерської будки, ні відповідного освітлення сцени. Сцена продовжена вузькими коридорами, які йдуть з обох боків сцени аж до її задньої стіни, де є спеціальні двері, відкриті для публіки. Тими дверима входить артисти.

Внутрішній театр має над партером галерію, на якій сидять глядачі. За лоями стоять ряди лавок, призначених для нижчих шарів публіки. Деякі театри мають окремі місця для артистів з вигідними кріслами.

Сцена з галерії, то сцену японського театру має вигляд шахівниці, бо цілий партер і сцену поділений на невеликі квадрати, з

яких кожний огорожений з усіх боків парканом пів м. високим. Той кому дісталася лояка десь по середині сцені, мусить переступити багато таких плотиків, поки дістанеться до свого місця.

Вистава триває дуже довго. Починається вона рано, кінчиться часом пізно-вечері, отже японці вибираються до театру на цілий день. Інші приходять лише на годину чи на кілька годин — бо як тільки виставлять якусь нову пєсу, миттєво розноситься по місті вістка, який акт цікавіший і в той час, коли той акт грають, збирається найбільше людей.

Дуже часто японці вибираються до театру цілими родинами, часом кілька знайомих родин займає кілька сусідніх лояк. За окрему доплату дістають солом'янки до сидіння (крісел чи лавок лояк не мають), маленькі столики і грийки, наповнені дерев'яним вугіллем.

Більшість публіки складається з жінок і дітей, які розташовуються в лояках з дітьми, подушками, різними клаунами, паперовими горбиками зі солодощами, дітей укладають на землі, приставляють до них теплі грийки, на столі розкладають їжу, і підчас перерв у виставі європейець може спокійно приглядатися звичайним японцям, які на сцені почувають себе вчуже вдома. Жінки прихисують або кормлять немовлят. Інші гуртують поживаючи чай, курять люльки, хомодяться віялками, хрупають солодощі, деякі, витягнувши із широкого рукава дзеркало, гробиль і пудринку — зручно поправляють личко. Діти баляються, співають і скачуть через огорожі лояк. Дехто, використовуючи перерву підчас вистави, лягає переспати на землі. Поміж лояками ходять торговці з мисками сирів, що з них ще йде пара, чайниками й овочами.

Ті, що сидять у лояках, мусить уважати, щоб публіка і продавці, що перескакують через їх лояку не толочили їм рук або ніг.

Але японці все залишаються терпеливі та ввічливі. Ніхто там не побачить могого погляду, не почує слова незадоволення. Усміхаючись, витяються, усміхаючись бляються зі своїми й чужими дітьми, усміхом відповідають на перепросини.

Частина публіки йде в перервах купувати собі щонебудь їсти, або таки покрепитися в ресторані, щоб за кілька хвилин повернутися знову до театру. Тоді, для лекшої контролю відбивають їм на руці печатку, якою вони виказуються при поверненні до театру.

Коли адарєє три години, всі спішно вертаються на свої місця, завіса розсувається — починається вистава.

Не можна говорити в японському театрі про загальноприйнятий в Європі поділ театральних пєс на драми, комедії, трагедії і т. д. Театральні японські вистави що тривають від рану до ночі, мають у своїй дії всі елементи драми, трагедії, комедії у більшій чи меншій мірі.

Фабулу здебільше беруть з історії або з численних казок, повістей і романів старої Японії. Театральної літератури зовсім нема (очевидно, що мова тільки про традиційний японський театр, а не про нові театри європейського характеру, що залюбки використовують європейський репертуар).

Артисти самі працюють над фаволою пєси, кожний подає свою думку і найліпші пропозиції приймають. Це правдива народна творчість! Перших кілька вистав пєси ще не має устійненого змісту — всясь час доводять у ній зміни — дещо пропускають, додають нові частини, прешті так видосконалена пєса займає вже певне місце в театральному репертуарі.

Сценічне улаштування примітивне, як у добу Шекспіра. Нема ніяких декорацій — три-чотири оббитих дощик, поставлених серед сцени уявляють собою глуху стіну, кілька вазонів із квітами — город, кілька лампіонів на землі і напів „чайня“ — уявляють зі себе „чайний домок“ і т. д. Єдині аксесорії — це розкішні старинні одяги і дорожній зброя. Решту декорацій доповнює фантазія глядачів.

Зате величезних успіхів досягають японські артисти мімікою лая. Тому, що у старих японських театрах нема електричного освітлення, артисти виходять на сцену разом із чорно-одягненими слугами, які несуть на кінці бамбу-

зових тичок прикріплені лампіони і тримають їх перед самим носом артиста, щоб ліпше вийшло гра лая. Ці слуги приносять теж артистам на сцену потрібні річч, поправляють на них одяг і т. д. Для публіки ці слуги повинні бути невидні, так само як суфлер, який також сидить на сцені біля окремого столика і патетичним голосом оповідає хід гри та вихвалює прикмети артистів.

Орхестра приміщена з правого боку сцени і складається здебільше з гітар.

Європейцеві тяжко часом зрозуміти те, так сказатиб, широко-дитяче захоплення, з яким слідує японська публіка за розвитком дії такої вистави. При найменшому дотепі глядачі просто вибухають сміхом, зі запертним відлуктом переживають разом з артистами трагічні сцени, тремтять з жаху при традиційних самогубствах-гаракірі, чи кривавих екекупіях, без яких не обходиться ніяка японська вистава.

Ще до нині даються в аристократичних родинах Токіо традиційні вистави, на які складають вузький гурток знайомих. Це так звані „старі гри Но“. Артисти, що виступають на таких виставах, оділичили свою професію разом з дорожочними костюмами від своїх батьків і діда. Багато з них веде свій родовід аж від шести театральних генерацій.

І тільки ці актори користуються в товаристві пошаною та признанням.

Зате до акторів звичайних, прилюдних театрів ставилися до 1900 р. із погордою. Вони були нижчою класою. Ще й нині не відпадає японський аристократ, старшина чи урядовець публічного театру. Тільки в окремих випадках, наприклад, коли виступає якийсь дуже популярний артист, або на виставах на добродійні цілі, можна побачити десь у великому театрі смітанку японського товариства.

Старий цесар Гірогіто ніколи не вступив до публічного театру і визнавав лише „Стару гру Но“, яку виставляли в його палаці.

Аж до перелому XIX-го століття жінки не мали права виступати на сцені разом із мужчинами. Тому всі жіночі ролі виконували мужчини, відповідно перебрані й ухарактеризовані. Навіть бюджет до 1900 р. складався виключно з мужчин. Це явище пояснюється тим, що з погляду японської традиції спільні виступи мужчин і жінок на сцені є просто суперечливі з моральним кодексом Японії. Але, як воно не дивно, спільні купелі зовсім нагих мужчин і жінок у публичних лазнях або на пляжах великих купелених місцевостях в Ікао чи Каруізава — не вважають аморальними в цій країні суперечностей.

На початку XIX-го віку Японію відвідала слава американська примадонна Міні Гук і почала палку агітацію за участь розкішних „мусм“ в театральних виставах, доказуючи, що їх поява на сцені збагатить романтику японського театру і додасть виставам своєрідного чару.

Перемогу славної артистки в цій справі у великій мірі пояснюють підтримкою самої японської цесарки. Завдяки їй дістали японські жінки нове джерело заробітку і сьогодні вже маємо на японських сценах зірки, славі не лише в Японії, але і в цілому світі.

Під впливом Європи почали з'являтися в Японії також театри, збудовані на європейських вірціях. Театри дістали воружну сцену, відповідне театральне улаштування, модерні декорації.

Виставляють там пєси з модерного життя, час вистав скорочують до кількох годин; на сцені поруч з мужчинами грають жінки.

Не лише артисти, але й публіка убрана по європейськи. Часом замість одної пєси дають кілька коротких одноактів, або такі одноактні вистави з балетом чи виступами поодиноких артистів (регіоніальний театр). Та на щастя поруч з цим європейським театром й досі залишилось ще старі класичні театральні вистави, в яких європейець може студіювати старі японські аристократичні традиції у театральній ділянці.

КУПУЙТЕ КНИЖКИ ВИДАВНИЦТВА „ДІЛО“

ВЕСЕЛЕ.

Вічна любов.

— Скажи, коханий, чи будеш мене завжди так кохати? Навіть тоді, як я постаріюся і споганію?

— Найдороща, ти можеш постарітись, але споганіти — ніколи.

СПОРТОВА СТОРІНКА.

Краєві лещетарські змагання К. Л. К.

У СЛАВСЬКУ.

Славське, 12. II. 1938.

Змагання почалися 12. II. м. бігом на 16 км. до комбінації і в конкурентній отгерті. Ще 2 дні перед змаганнями була зовсім невесела ситуація. Правда снігу було к. 40 см., та майже сама зжовіла. Немов на замовлення організаторів, цілу п'ятницю і майже цілу ніч на суботу, падав сніг. В суботу сніг був добрий, а коли додати до того ще й сонячну погоду то можна сказати, що умовини були справді добрі.

До змагань стануло 22 змагуни, з цього 13 дорослих і 9 дітей. Трава вела до доволі високих верхах, причім різниця підйому доходила до 200 м.

Змагання скінчило 21 змагунів.

Технічні висліди такі:

1) Сліпко Володимир (КЛК — Львів) в часі 1:12.50, точок 240; 2) Добрянський Ст. (КЛК — Львів) в часі 1:15.35, точок 223.5; 3) Рибачек КЛК — Львів в часі 1:16.55, точок 216; 4) Хамула Б. (Сокіл — Галичина) в часі 1:22.40, т. 183; 5) Назар (КЛК — Львів) в часі 1:23.50, т. 177; 6) Сечина (КЛК — Львів) в часі 1:24.20, т. 174; 7) Крупка (КЛК — Львів) в часі 1:24.20, т. 172.5; 8) Штангліуер (КЛК — Славське) в часі 1:25.15, точок 169; 9) Магурчак (КЛК Тарнавка) в часі 1:25.45; 10) Кіраль (КЛК — Славське) в часі 1:27.20.

Найвищу потугу за біг до комбінації досягнув Сліпко Вод. 240 точок. Недільні скоки рідять про мистецтво в норвезькій комбінації. Мину року це мистецтво здобув Хамула Б. (Плай — Львів), що цього року не може мати надії на оборону того титулу.

Славське, 13. II. 1938.

Як доволі значайно у нас буває, скоки почалися в неділю бодей з півгодинним опізненням. Важко сказати чия вина цього опізнення, бо скокни готова була довго перед часом визначенням на початок скоків. Сама скокни вже не надіється так на наші умовини. Мала і без відповідного розбігу та зскоку, тож не дивно, що

в висліди були доволі марні. Найдовший скок до комбінації був лиш на 13.5 м. Хамули Б. Технічні висліди скоків до комбінації ось такі:

1) Назар Л. нота 183.9; 2) Рибачек н. 181.4; 3) Крупка нота 175.9; 4) Сліпко нота 159.6; 5) Хамула Б. н. 150.—; 6) Рожанковський Ст. н. 129.7; 7) Добрянський н. 120.5; 8) Свердун КЛК — Славське 96.4.

В загальній, норвезькій комбінації, по завершенні ноти за біг на 16 км., мистецтво здобув Сліпко В. нотою 399.6; 2) Рибачек 397.4; 3) Назар Л. 360.9; 4) Крупка 348.4; 5) Добрянський 344.7; 6) Хамула 33.—; 7) Рожанковський 228.7; 8) Свердун КЛК — Славське 211.9.

Усі, крім Хамули Б., що репрезентував Сокіл — Галичина, — це члени КЛК — Львів та Свердун зі Славська.

Дивує може аж 6-те місце Хамули Богдана, що минулого року здобув мистецтво в норвезькій комбінації і в загальній пунктації. На таке далеке місце зможив доволі слабкий час на 16 км. і один скок з упадком, що перекреслив усі його надії на якесь краще місце. Правда, стилістично не багато змагунів йому дорівнювало, але стилем не міг він надіробити тих точок, що їх стратив при упадку.

Свою класу показав він з отгертому конкурсу скоків, де скоками на 15 м., 15 м. і 8.5 м. здобув перше місце нотою 296.9 точок. Другий був Назар Л. 289.4 точки, (скоки 14.5, 15 і 17 м.). 3) Рибачек 281.9 (14.5, 16 і 17 м.). Велику популярність серед змагунів і публіки здобув собі Кіраль з КЛК — Львів, що своїми дотепами і скоками раз-у-раз розсмішував глядачів та змагунів.

На змаганнях тих обходив м-р Ст. Рожанковський 10-ліття участі у лещетарських змаганнях. Усі змагуни пошанували трикратним окликом „Слава“ одного з найстарших наших змагунів. В понеділок і вівторок відбудеться альпійська комбінація (зїзд і сляльом).

Б. Н-р.

Мистецтва юніорів у боксі.

ДОБРА ПОСТАВА БОКСЕРІВ УКРАЇНИ.

12. II. м. почалися у Спортивній Галі при ауд. Ніжковських індивідуальні першості юніорів у боксі. До цих змагань зголосилися кількадесяти змагунів 9-ох українських клубів: „Україна“, „Лехія“, „Погонь“, „Ларікс“, „Сігет“, „Спеліс“, „Гасмоней“, „Реворду“, „Глади-Штерн“. Чисельно переважали аматори жіночих клубів. „Україна“ виставила вісім змагунів, з того допущено до змагань шістьох: Кота, Гайка, Ошудляк, Лейбман, Левкович і Поірко.

Субота 12. II. Першого дня відбулося аж 16 четвертьфінальних стріч, що тривали від год. 10.30 до 8.15. Організація змагань дуже слаба (півторогодинне опізнення), зате судді — як на змаганнях умовини — можливі. Змагуни і спортивні різьби змагань зовсім добрі. Пять стріч різних змагунів закінчилися осятками.

Вага когут: 3 мету на мету слабший Ніт (У.), програв безапелітно на пункти ві Зорнштайн (Рекорд).

У вазі пера дуже добре завоював Гайка (У.), який програє титом на пункти в Корвалес (Рекорд). Найсильніший Гайка вела жертвою високої тактики і відстоював звитого рутину. У 1. рунці несподівано агресивний, мав велику перевагу над противником, одначе заперся фінішу і дав себе у двох терзах рутині випустити.

Легка вага: Ошудляк (У.), переміг високо на атаку Калітера (Гасмоней), хоч мін противника вже у другій рунці вислизали кількама простими х-о.

У півсередній вазі Лейбман (У.) вже у 1. рунці відстав билю алітому і сильнішому Бучи (Спеліс) з Левкович (У.), що останній уже свою делю форму у першій секунді другої рунці зносиваючи Елімера (Гл.-Штерн). По високій першості Левковича у першій рунці серія ударів закінчена прямим титом у шосту секунду, противника на довше, аж 10 секунд, у „праху міді“.

Помірко (У.) лішив до фіналу без боротьби.

ОШУДЛЯК, ЛЕВКОВИЧ І ПОМІРКО У ФІНАЛІ ПЕРШЕНСТВ ЛЬВОВА.

Неділя, 13. II. — Фінальний стріч, що відбулися перед змаганнями Львів — Шлях, привели переміж титом боксера „Україна“.

У легкій вазі Ошудляк по високій перевазі у двох рундах виграв у III. рунці помалом з Олішником (Лехія). Це перша перемога Ошудляка н-о.

У півсередній вазі Левкович отримав в твердому Бучи (Спеліс) якого переміг високо на пункти. В останній рунці Левкович безпину бив свого противника, який був двічі на дошкв і тільки тит ур-туну до краю виснаженого Бучи віт н-о.

Помірко у вазі пера без боротьби до фіналу до отримав з Яковським (Спеліс).

Глядачів у суботу 500, в неділю 1000.

ПОЗНАНЬ. Польща — Німеччина 10:6. В Познані відбулися міжнародні боксерські змагання, які закінчилися перемогою Польщі.

Технічні висліди стріч були такі: Вага мути: Собков (П) переміг на пункти Тіа (Н). У вазі когут: Корвалес (П) переміг Графа (Н). У вазі пера Чортес (П) випустив Фелькера (Н), який з трудом витримав до кінця. Першу перемогу для Німеччини здобув Гес (легка вага), який виграв із Воанкешином (П). У півсередній вазі знову два пунти здобула Польща по перемізі Кольчінського над мистцем Європи Муром (Н). В середній вазі Хамонський (Польща) програмо виграв на Кампе (Н). Дві останні стрічі закінчилися перемогою літських боксерів, а саме у півважкій Шмугра (П) програє із Фогтом, у важкій Рунге (Н) переміг Плата (П).

Львів. Львів — Шлях 9:7. Міжклубні змагання закінчилися перемогою Львова. Технічні висліди були такі: Вага мути: Павліна (Ш) — Лейбман (Л) — виграв на пункти Павліна. Вага когут: виграв Яковб (Ш) у зустрічі зі Загородніком (Л). Вага пера: Громалі (Л) випустив Вельгріна (Ш). У легкій вазі Хортес (Л) виграв в Еласом (Ш). У півсередній вазі Бучи (Л) переміг на пункти Бенікс (Ш). У середній Корвалеский (Л) аломитуює у 1. рунці Патіра (Ш). У півважкій Кольчон (Ш) аромитуює в Варавовським (Л). В останній тяжкій вазі Шварковський (Л) програє з Вріділом (Ш).

Тільки освіта й виховання запевняють майбутність Народу. Тимто не жалуймо дитків на освітньо-виховну працю „Просвіти“!

ГАНІВКОВІ МИСТЕЦТВА СВІТУ У ПРАЗІ.

У п'ятницю 11. II. м. почалися у Празі ганівкові мистецтва світу. Першого дня відбулися дві пари змагань в отгерті. Після того відбувся перший матч.

ШВАЙЦАРІЯ — МАДЯРСЬКА 1:0 (0:0, 1:0, 0:0). Швайцарія з трудом перемогла добрих мадярських ганівків. Швайцарія виграла дві пари.

ЛАТВІЯ — НОРВЕГІЯ 3:1 (1:0, 0:1, 0:0, 2:0). У другому матчі латвійські ганівки виграла доволі добру форму і перемогла норвежців 3:1 у трьох парях.

АНГЛІЯ — НІМЕЧЧИНА 1:0 (0:0, 0:0, 1:0). Англія (також тілий ганівкист на мистці) перемогла Німеччину, здобувши ширші ворота в останніх хвилинах матчу.

ЛИТВА — РУМУНІЯ 1:0 (0:0, 1:0, 0:0). У п'ятницю ввечері Литва перемогла Румунію з великим трудом румунську репрезентативу.

ПОЛЬЩА — ЛИТВА 8:1 (3:0, 0:0, 5:1). В суботу відбувся у Празі ганівковий матч між мистецтвами світу між Польщею і Литвою. Литва грає дуже слабо. Польща мала перевагу в боксерській грі, перемогла в реванші літських ганівків. У першій парі двох воріт здобув Волковський, третій ганівковський і Мартенчик. Одного гола для литовців дружина стріли Яніков.

АМЕРИКА — ЛАТВІЯ 1:0 (0:0, 1:0, 0:0). Останній перший матч змагань, що закінчився перемогою Америки над Латвією. Латвія грає дуже слабо. Америка мала перевагу в боксерській грі, перемогла в реванші літських ганівків. У першій парі двох воріт здобув Волковський, третій ганівковський і Мартенчик. Одного гола для литовців дружина стріли Яніков.

ШВАЙЦАРІЯ — РУМУНІЯ 8:1 (3:0, 1:1, 5:0). Швайцарія не потребувала багато змагань на мистці у румунськими ганівками.

КАНАДА — ШВЕДІЯ 3:2 (1:0, 1:2, 1:0). Канада не показала нічого особливого. Цей матч не підтвердивши адеквату, що мистецтва світу змагань цього року втрачає в найкращих ганівків дружин.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА — АВСТРІЯ 1:0 (0:0, 0:0, 1:0). Шано ввечері у суботу відбувся матч між ганівками, який закінчився перемогою чехословацької команди ганівків над австрійською командою ганівків.

ПОЛЬЩА — РУМУНІЯ 3:0 (1:0, 2:0, 0:0). В неділю відбувся матч між ганівками, який закінчився перемогою польської команди ганівків над румунською командою ганівків.

МАДЯРСЬКА — ЛИТВА 10:1. Мадярска виграла з високою перевагою над Литвою при тому гарній грі. Мадяри мали велику перевагу, так що двох литовських ганівків змусили ринуть.

КАНАДА — АВСТРІЯ 3:0. Публіка демонструвала весь час пристрасть до гри канадійців. Вони таки закінчили перемогу над австрійцями.

НІМЕЧЧИНА — ЛАТВІЯ 1:0. Цей матч був справді дуже несподіваним. Латвія виграла з великою перевагою над Німеччиною, що мала велику перевагу над австрійцями.

МИСТЕЦТВА ЛЬВІВСЬКОЇ 5-КЛАСИ. Гасмоней — Дроз 1:0 (0:0, 0:0, 1:0). Виграв перемога Гасмоней, яка мала перевагу над Дрозом.

КОПАНИ МЯЧ. КРАКІВ. Краковія — Криводань 3:1 (0:0, 3:0). Виграла Краковія.

КАТОНИЦІ. Тім А — Тім Б 3:1. Виграла Тім А перед вигравом репрезентатив до Польської Фінали.

Не знолівайте з присягою дару на мистці Рідній Школі, бо кожна проведена правдою шкоду під необхідний українській установі ст часної доби!

Спортивні новини.

Україна — Лехія. У вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Лехією. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Погонь. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Погонь. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Лехія. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Лехією. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Погонь. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Погонь. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Лехія. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Лехією. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Погонь. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Погонь. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Лехія. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Лехією. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Погонь. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Погонь. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Лехія. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Лехією. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Погонь. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Погонь. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Лехія. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Лехією. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Погонь. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Погонь. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Лехія. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Лехією. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Погонь. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Погонь. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Лехія. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Лехією. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Погонь. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Погонь. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Лехія. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Лехією. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Погонь. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Погонь. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Лехія. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Лехією. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Погонь. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Погонь. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Лехія. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Лехією. Першого дня відбулися дві пари змагань.

Україна — Погонь. В вівторок 13. II. м. відбулися змагання при ауд. Шмидта ганівків мистецтва світу між Україною і Погонь. Першого дня відбулися дві пари змагань.

В обороні Церкви та її Голови.

**ПРЕДСТАВНИКИ УКРАЇНСЬКОГО КАТО-
ЛІЧЬКОГО СОЮЗУ У МИТРОПОЛИТА.**

В середу 9. ц. м. зложили Митрополитові Андрееві вислови пошани і відання пред-
ставники Головної Ради УКС: пп. М. Карат-
ювський, В. Кузьмович і П. Крижунський.

**СТАНОВИЩЕ МИТРОПОЛИТА — ЦЕ СТА-
НОВИЩЕ ЦІЛОГО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.**

Українське громадянство Станиславова, що зібралося на спеціальну нараду з приводу нападу на Митрополита Андрея, ухвалило по-
в'язати д-ра Ю. Олесницького резолюцію, в якій стверджує, що становище Митрополита є становищем цілого українського народу.

**ПРОТЕСТ ГРОМАДЯН ЛЮБІНЯ ВЕЛИКОГО
І ЛЮБІНЯ МАЛОГО.**

Протест проти нападу на Експ. Митропо-
літа ухвалили громадяни Любня Великого і Любня Малого, городецького повіту. Заяву від імені для Архипастира підписали 11 організацій та 363 осіб учасників наради.

**ГРОМАДЯНСТВО ВОЙНИЛОВА ПРИЄДНУ-
ЄТЬСЯ ДО ВСЕНАРОДНОГО ПРОТЕСТУ.**

Громадянство Войнилова у резолюції, ухваленій на спеціальному зібранні, заявляє, що воно гордо зі своєї приналежності до греко-кат. Церкви, а Архипастиреві висловлює найглибшу пошани, любови і довіри.

**ГРОМАДЯНСТВО ПІДГАЄЧЧИНИ ВИСЛАЛО
ПИСЬМО ДО ЕКСЦ. МИТРОПОЛИТА.**

Українське громадянство Підгаєччини в окремому письмі до Експ. Митрополита висловлює свою найглибшу відданість та пошану.

**ТЕЛЕГРАМА ДУХОВЕНСТВА БОЛЕХІВСЬКО-
ГО ДЕКАНАТУ.**

Духovenство бохівського деканату ухвалило на своєму зібранні протестуючу резолюцію проти нападу на Митрополита Андрея і вислало таку телеграму: „З приводу обидливого виступу посла Войцеховського шлемо Вашій Експлеленції заяву синівської любови і поваги відання.“

**ЗАЯВА ДУХОВЕНСТВА СТРИЙСЬКОГО
ДЕКАНАТУ.**

Духovenство стрийського деканату на спеціальній конференції напятивало виступ посла Войцеховського і зложило заяву: „Кілько грімів і з якого боку вони не вдарилиб у нашу Церкву і її Архипастира, ми священники і весь нарід твердо й непохитно стоїмо і стоятимемо при нашому обряді і сильними раменами поможемо нести хрести нашого Владки. Христос наша сила!“

**ПЕРЕМІСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО ПРОТИ НА-
КЛЕПІВ НА НАШИХ ВЛАДИК.**

В суботу, 12-го ц. м., відбулася спеціальна нарада перемиського громадянства, на якій зібрані ухвалили низку резолюцій у зв'язку з виступом посла Войцеховського. В одній із тих резолюцій громадянство Перемішля з обуренням відпирає наклепи про якінебудь різниці між Експ. Митрополитом та перемиським Владикою у національних справах.

В неділю 13-го лютого ц. р. о. митрат Пинило відправив у перемиському катедральному храмі Службу Богу в наміренні Українського Народу та Князя Української Церкви. У Службі Божій взяли участь великі маси українського громадянства Перемішля та околиці.

**Не в'дйлядай
до завтра
КУЛИ ЩЕ ЧИНИ ЛЬОС**

до 1-шої КЛЯСИ 41 ЛЬОТЕРІІ
В БАНКОВІМ ДОМІ

Шітц і Хаєс

Л Ъ В І В — пл. МАРІЙСЬКА 4
(під вул. Коперника).
ТЯГНЕННЯ В ЖЕ 17. Ц. М.

Подаючи це все до відома дотичних мініс-
трів, посол д-р Баран запитує їх, чи вони, роз-
слідавши наведені в інтерпеляції факти, схо-
тять припинити недоволену акцію деяких чин-
ників місцевої територіальної самоуправи і
КОП-у за переходом православних української
народності в Гриньках та в інших громадах
крем'янецького повіту на римо-католицизм і
ширення в тій цілі терору серед місцевого
українського православного населення та по-
тягнути до відповідальности тих, що вели зга-
дану недоволену агітацію, врешті, чи і які ви-
дадуть вони заарештації — кожний в обсязі сво-
єї компетенції, — щоб місцеве українське пра-
вославне населення охоронити перед дальшим
терором і вимушуваним підписом на різні пе-
тиції до влади. Зокрема ще пос. д-р Баран до-
магається при кінці припинення дальшої акції в
цілі відобрання православним у Гриньках їх
церкви з метою перемістити її на римо-кат.
костел.

Інтерпеляцію прийнято на засіданні сойму в
п'ятницю 11. ц. м.

Протинальгогольна вистава.

Саме у лютім, коли у розгульному карма-
в'язі люди п'ють так багато алкоголю, — коли
навіть тверезі люди „забуваються“, — підно-
сить у нас голое остерого наше протинальго-
гольне товариство „Відродження“. І традицій-
ним звичаєм місяць лютий — це час оживле-
ної протинальгогольної пропаганди.

Вашній засіб пропаганди це вистава. Т-во
Відродження влаштувало свою виставу в двох
протисторіях комунатак Природничого Музею Н.
Т. Ш. при вул. Чарнецького 24.

Цьогорічна протинальгогольна вистава ба-
гатша і живіша, ніж за давніх років. І хоч
багато експонатів і пропагандових плакет ми
вже бачили за попередніх вистав — то всеж
застрачено тепер чимало дуже цінних новинок.
Передусім із провідних зацікавлених огляда-
ємо вистав закордонних протинальгогольних
видань. Завдяки живим зв'язкам „Відроджен-
ня“ із подібними закордонними інституціями —
і ємніні відродженських видань — маємо на-
году оглядати на нашій виставі зразкові ви-
дання майже усіх країн Європи.

Окремий відділ кореспонденції доказує, які
широкі і сердешні зв'язки зі закордонном ося-
нуло „Відродження“ — своєю участю у Між-
народному Протинальгогольному Конгресі у
Варшаві. — Поміж цікавими експонатами ба-
чно цінне надбання великої архівальної ва-
рости. Це книга протоколіні Парохіального
Братства Тверезости з Каміни Струмилівої ще
з 1844 р. Ця книга, як наявний доказ і свідо-
цтво нашої давньої культури була справжньою
сенсациєю на міжнародному конгресі. Адже
це доказ, що українці одні з перших розпочали
боротьбу з наркоманіями отрутами.

У розміщенні експонатів свідно свідому
пильність і дбайливість за те, щоб вистава
була достатньою прозора й переконлива. Ціла
вистава це гейби одна велика протинальгогольна
книжка, що в ній без туду збагачте всю глибину
трагедії, якою є для нашого народу алкого-
лізм. У тій книзі знайдете поодинокі розділи на
такі теми, як: алкоголь і медицина, „алкоголь
і злочинність і т. і.

Можна сказати, що вистава „Відродження“
зовсім вистава й успішно сповинить своє за-
дання. Тепер слово за львівським громадя-
нством. яке повинно цю виставу масово огля-
нути. А повинні її оглянути не тільки школи
і молодь, але також ті наші інтелегентні грома-
дяни, що ще досі легковажать працю відро-
дженських ентузіастів — і уявляють собі її,
як боротьбу з вітриками“.

Б. Олесницький.

Що я зроблю, колиб виграв на льотерії?

Переведена на цю тему анкета принесла ду-
же цікаві відповіді. При цім дуже характер-
ні для нинішніх настроїв громадянства, що
більшість хотілаб помістити десь свої
виграти гроші. Наведемо кілька прикладів:

Промисловець: Граю постійно на Клясовій
льотерії, навіть купую цілий льос і мрію про ве-
лику виграшу. Відколи я довідався, що в Централь-
ній Окрузі Промисловій повстають у скорому
фабрики, не можу заснути по ночах, бо хо-
чу виграти і там заложити великий варстат
і нову Клясову Льотерію збільшити вигля-
дів виграшів, так може тепер мені пощастить.

Лікар: Я вже виграв кілька разів, навіть один
раз 2000 зол. В цьому часі я купив нове хірур-
гічне знаряддя. Коли виграв у новій, зреформо-
ваної Льотерії якусь більшу суму, заложу влас-
ну лікарню і так дам працю кільком товаришам,
які досі мало заробляють.

Ремісник: Коли виграв на Льотерії, винай-
му більшу крамницю в середмісті, прийму до
себе кілька кваліфікованих челядників і учени-
ків. Буду робити черевики і пантофлі, яких ще
досі не бачив.

Селянин: Купив я дві частини льосу до пер-
шої класи 41-ої Клясової Льотерії і сподіваюся,
що тепер напевне виграв. Мої сусіди виграли

вже кілька разів, а в минулих класах було таж-
че виграти, бо були менші вигляди. Коли по-
щастить мені на льотерії і виграву більшу суму,
куплю більшу кількість поля, заложу там гораль-
ню, бровар, та вироблятиму добре масло. Колиж
виграву небагато, докуплю дещо землі і побіль-
шу інвентар.

Купець: Я купець-детайліст, а бажав би ста-
ти великим гуртовником. Коли виграву на льо-
терії, заложу торговельний дім у Галичі і їдиму
до закордонських країн, щоб навізати контакт з
тамшніми купцями і промисловцями. Моє під-
приємство полагодувалоб імпортно-експорт-
тові трансакції. Може з часом і матиму власні
кораблі.

Вуличний торговець: Я хочу виграти стіль-
ки, щоб я міг вибудувати собі великий комерцій-
ний дім. Буду мати гарний дохід і по стількі роках
біді і тяжкій праці зрешті гарно відпочину. Не
буду будувати ніяких люксусових мешкань —
винаймаю їх дешево. Такі бідики як я, будуть
мати в мене великі полечки. Хіба в цій новій
Льотерії, яка дає великі вигляди, напевне ви-
граю.

І зрозуміле, всі засобилися в льоси до пер-
шої класи, якої тягнення починається вже 17-го
лютого.

Справа Гриньок у соймі.

ІНТЕРПЕЛЯЦІЯ ПОСЛА Д-РА СТ. БАРАНА.

На засіданні сойму 10. ц. м. посол д-р Сте-
пан Баран зголосив інтерпеляцію до міністра
внутрішніх справ та міністра віросповідань і
церков у справі переходу коло 400 православних
української народности в громаді Гриньки, ла-
вницького повіту, на римо-католицизм та частинного пере-
ходу православних української народности на
римо-католицизм і в деяких інших громадах по-
в'язаних акцією деяких чинників місцевої
територіальної самоуправи і КОП-у та в справі
введення в цілі відобрання православним у Гринь-
ках їх дотеперішньої церкви з метою перемі-
стити її на римо-католицький костел.

Інтерпеляція обіймає 12 аркушевих сторі-
нок, в яких наведено багато фак-
тів, які дають у цілій низці прикордонних гро-
мад, в яких проживають переважно українське
громадянство, вжиття Яна Стадницько-
го, який і ксьондза Ярославина з Лановець
і членів КОП-у за переходом право-

славних на римо-католицизм. Ті „новітні апо-
столи“ — особливо солтиси і вїйт Стадницький
— страшать наших людей, у прикордонній сму-
тах дуже заголохалих, що їх виселять з їх
рідних сіл. Врятуватися перед виселенням мо-
жуть тільки в той спосіб, що покинуть право-
слав'я й українство і перейдуть до римо-като-
лицтва й поляків. На той випадок обіцяють їм
дешеве купно ґрунту при парцеляції, менші по-
датки, підмоги і всякі інші благодати. Дехто
справді повірив, що їх виселять, що в село
приїде карна військова експедиція та переведе
паціфікацію села, хоч те все очевидно не
правада.

На терен, обнятий тою акцією, не допуска-
ють посторонніх людей, навіть посла і священ-
ників, що мають відповідні урядові перепустки.
Дещо допомогла канонічна в'їзтація, яку в часі
від 25. до 29. січня ц. р. перевіз там волинський
православний архієпископ Олексій, що трохи
успокоїв людей і дехто з них вже вернувся на-
зад до віри батьків

8.15—8.00 Радіошлях анімація; 11.15 Діалог: „Велькітшина“ В. Пруса; 11.45 Оперова музика з пл.; 12.03 Погуган. анім.; 12.45 Сусвітлина гутірка; 12.50 Митинг коніпорт із пл.; 14.30 Легка музика з пл.; 14.55 Вірши; 15.00 Фрагм. із пов. Ів. Пам. „Голови до пісоловти“, Музика з пл.; 15.30 Господарські вірши; 15.45 Проміж. анім. для старших дітей; 16.00 Гутірка з хороми; 16.15 Калейдоскоп, асц. анім.; 16.50 19.50 Асц. музика гутірка; 17.00 Ко-

ОГОЛОШЕНИЯ

